

מעמד האישה באיסלאם

المرأة في ظل الإسلام باللغة العبرية

נאליף : מ. עבד الرحمن بن عبد الكريم الشبلة

המחבר : עבד אל-רחמן בן עבד אל-כרים אל שיח'ה

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

המרכז האירופי ללימודי האיסלאם

מעמד האישה באיסלאם

המחבר : עבד אל-רחמן בן עבד אל-כרים אל שיח'ה

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)
המרכז האירופי ללימודי האיסלאם

תרגום: חמדי עומרין

עריכה : אחמד עבד אלמקסוד

© כל הזכויות שמורות למחבר: עבד אל-רחמן בן עבד אל-כרים אל שיח'ה

תוכן העניינים

4.....	הקדמה
4.....	הבקשה לשחרור האישה
5.....	השוויון בין הנשים לגברים
7.....	מעמד האישה לעבר הדורות
7.....	מעמד האישה בחברה היהודית
8.....	מעמד האישה בחברה הסינית
8.....	מעמד האישה בחברה הרומאית הקדמונית
8.....	מעמד האישה בחברה היוונית הקדמונית
9.....	מעמד האישה בחברה היהודית הקדמונית
11.....	מעמד האישה בחברה הנוצרית הקדמוני
12.....	זכויות האישה באסלאם
15.....	זכות האישה באיסלאם כבת
16.....	הזכות בטיפול בידלים
17.....	הזכות של האישה בבחירת בן הזוג
18.....	הזכויות של האישה כבת זוג באיסלאם
19.....	המוהר
20.....	זכותה של האישה בשוויון וצדק
20.....	הזכות למזונות
20.....	הזכות של מלוי יצר המין
21.....	הזכות להתנהגות טובה
23.....	זכות הנשים כאמהות באיסלאם
25.....	הזכויות שלה באסלאם כשכנה
29.....	ריבוי נשים באסלאם

- 31..... האם ריבוי הנשים קיים בחברות מודרניות
- 32..... קריאות הוגי הדעות במערב לריבוי נשים
- 33..... העדות של האישה
- 34..... האחריות הכספית והמוסרית של משק הבית
- 35..... הזכות של האישה בירושה
- 37..... בצע כסף לרוצח (כופר)
- 38..... זכות האישה לעבודה
- 39..... הגירושין זכותו הגבר ולא האשה
- 40..... סיכום

הקדמה

אללה ישתבח שמו ויתעלה אומר בקוראן הקדוש: "הוי האנשים, בראנו אותכם מתוך זכר ונקבה, וחילקנו אותכם לעמים ושבטים למען תבחינו ביניכם. ואולם הנכבד מכולכם אצל אללה הוא הירא שבכם. אללה יודע ומכיר כל דבר לפני ולפנים" (סורת החדרים:13).

הרבה אנשים טענו כי דת האיסלאם לא כבדה את הנשים, אולם זוהי טענה וטעות מופרכת. אללה אומר " אחד מאותותיו הוא שצר לכם נשים כעצם מעצמכם למען תדבקו בהן, והשכין ביניכם אהבה וחמלה. בזאת צפונים אותות לאנשים הנמלכים בדעתם" (סורת הרומאים:21).

רבים הן הקריאות לשמור על זכויות האישה, במיוחד במדינות מערב קוראים לכך, וזה הוא דבר נורמלי כי במדינות אלו הם לא נהגו בצדק וביושר עם הנשים, ולא השלימו להן את זכויותיהן. אולי תהיה הקריאה הזו מקובלת במדינות האלו, אלא שזה לא טבעי במדינות האיסלאם, כי האיסלאם הוא הדת אשר העניקה לאישה את המעמד הגבוה ביותר בעולם, מבלי שתבקש את זה או תקרא לשוויון, אפילו האיסלאם עשה מזה חובה הלכתית על כל מוסלמי, בו בזמן טבעי הוא הדבר שיהיה מבין המוסלמים אנשים אשר מקפחים את הנשים, אולם אין זה הוא הבסיס באיסלאם אלא היוצא מהכללי, ואין אדם מוסלמי מקפח האישה אלא בהיותו לא מתחייב בהוראות האיסלאם והלכתות שלו בנוגע להתנהגות עם הנשים.

הבקשות הקוראות לשחרור הנשים – לפי טענתם – מتركזים בשלושה צירים, הם:

- 1 – הבקשה לשחרור הנשים
- 2 – השוויון בין אישה לבין הגבר
- 3 – הבקשות בזכויות הנשים

1 - הבקשה לשחרור האישה

המילה " שחרור " מחייבת שיהיה מצב שבו נמצא " דבר מה " מוגבלי, ונזקק לשחרור, אין המילה הזו המתאימה לשימוש במצב הזה כי זה מביא לידי לחשוב שהאישה (כל אישה) היא (שפחה) שיש לשחררה מהעבדות, וזה לא נכון כלפי רוב הנשים בעולם הן בעולם המוסלמי והן בעולם הבלתי מוסלמי.

הרעיון של החופש הבלתי מוגבלי, הוא בלתי אפשרי, כי האדם מוגבל מטבע בריאתו, יש לו יכולות מוגבלות, ואפשרויות מוגבלות.

האנשים חיים בחברה שלהם, הן היא חברה מתורבתת או חברה פרימיטיבית, הם חיים תחת חוקים ויסודים אשר מסדרים את כל עניינים של החיים שלהם, האם משמעות הדבר שהם בלתי חופשיים?! בוודאי לא.

על כן, לחופש יש קץ מסוים, שאם בן האדם חורג ממנו, יעבור לשלב של הבהמיות שאינה מתחייבת לסדר או חוק.

פרופסור (Ph.D Henry Makow) הנרי מאקאו (הוגה דעות וחוקר אמריקאי, ומומחה בענייני הנשים בעולם) אומר: " שחרור האישה הוא מרימה של הסדר העולמי החדש, כדי לפתות את הנשים במערב ולטרפד את הצביליזציה".

באמת, האסלאם הוא הדת הראשונה שהעניקה לנשים את החופש להתמודד ישירות עם החברה, אחרי מאות השנים שבהם היתה הזכות הזו מוגבלת, ולא היו הנשים רשאים לטפל בדברים שלהן אלא דרך אפוטרופוס. האסלאם לא אסר על נשים אלא " החופש של הפריצות, וההפקרות". בו בזמן אסר את זה גם על הגברים.

הרעיון של החופש באיסלאם מתגלם בהוראות של הנביא מוחמד עליו ברכה ושלו, הוא המשיל את האדם אשר מקיים את הוראות אללה ושומר עליהן, ואת האדם אשר מזניח אותן, כמו שתי קבוצות המתחרות הנוסעות באונייה, שעליהם לנהוג בצדק כדי להגיע בשלום.

זוהי המשמעות של החופש באיסלאם, שההתנהגויות של הפרט יהיו תקינים לפי ההלכה שמבטיחה שלא לפגוע בפרט, ובחברה.

על אלה אשר קוראים לשחרר את הנשים לחפש את ההלכה

המועילה לנשים, והשומרת על האינטרסים שלהן, האם זוהי דת האיסלאם אשר חשבה את הנשים לחלק המשלים לגבר? או אלה הם החוקים של בני האדם שהביאו להפר את זכויותיהן של הנשים.

2 - השוויון בין הנשים לגברים

הבקשה להשוות בין הנשים לגברים היא דבר בלתי אפשרי מחמת ההבדל הברור בין הטבע של האישה והטבע של הגבר, מבחינה גופנית, שכלית, או נפשית. אם אין שוויון בין כל הנשים, ואם אין שוויון בין כל הגברים טבעי הוא הדבר שלא יהיו הנשים שווים לגברים, בגלל כך ברא אללה שני מינים (זכר ונקבה) הוא אומר בקוראן הקדוש "מכל דבר בראנו צמד מינים, למען תיזכרו" (סורת הזורות:49)

כשברא אללה את שני הסוגים (זכר ונקבה), הוא בחר לכל אחד מהם צורה שונה מהאחר ומשלימה לאחר באותו זמן. כשאנו בוחנים במין מיוחד שמחולק לשני סוגים יש להכיר כי החלוקה הזאת נמצאת כדי להבהיר ששני הסוגים נמצאו כדי לעשות משימה שונה, ואם היו נמצאים למשימה אחת, לא היה צורך לחלק אותם לשני סוגים, חלוקה זו העידה על כך שלכל מין יש פרטיות ויחודיות. זה כמו (היום והלילה) הם שני סוגים של מין אחד והוא הזמן. חלוקה זו הביאה שללילה יהיה תפקיד ומשימה מיוחדת והיא לנוח, ושיהיה ליום משימה מיוחדת והיא לעבוד. לפי הדוגמה הזו, הגבר האישה הם שני סוגים למין אחד שהוא בן האדם, ולפי כך יש דברים המבוקשים מהם (שניהם) על פי היותם בני אדם, ויש דברים המבוקשים מכל אחד מהם במיוחד על פי היות אחד מהם גבר והשני אישה.

מכל זה מתברר כי השוויון בין גבר לאישה הוא דבר בלתי אפשרי, וכי לא יהיה זה הגיוני אם ננסה לשנות את טבע בריאת הנשים, כי זה מביא לידי שינויים בטבע שלה.

3 - הבקשות בזכויות האישה

אין שום חוק, או הלכה שמרה על זכויות האישה כמו האיסלאם, אשר העלה את מעמדה של האישה. מאז התגלות האיסלאם עם שליחתו של הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוש שינתה דת האיסלאם את המבט למצב האישה וזכויותיה. בספרו "תרבות הערבים" אומר פרופסור ג' ליבון "החסד של האיסלאם לא היה אך ורק בהעלאת מעמד האישה אלא שבנוסף לכך היא נחשבת לדת הראשונה אשר חייבה את

חסידיה לעשות את זה, וזה דבר אשר מוכיח כי הדתות שקדמו לאיסלאם לא העלו את מעמדה של האישה כמו עשה האיסלאם".

במקום אחר הוא אומר "זכויות הנישואין בקוראן ובאיסלאם הן יותר טובות מזכויות הנישואים באירופה".

יש לבקש לממש את זכויות האישה אך ורק בחברה אשר מנעה ממנה את הזכויות האלו, או החברה אשר העניקה לנשים זכויות ללא חוקים, שהביאו בסופו של הדבר להפיל את האישה בדרכי התועבה. אלא שהאיסלאם שמר לאישה על הזכויות, והעניק לה זכויות כלליות וזכויות פרטיות שמבטיחות לה לחיות באושר ובשלום.

מעמד האישה לעבר הדורות

מעמד האישה בחברה הג'הילית (שלפני האיסלאם)

לפני התגלות האיסלאם בחצי אי הערבי, לא היה לנשים שום זכויות או מעמד בחברה; הנשים קופחו כל הזמן על ידי הגברים, בעידן הג'הילי נחשפה האישה לגניבה וסחטנות, לא היה לנשים שום חלק בירושה (אם אבא שלה או בעלה מת לא היה לה חלק מהירושה של הנפטר) אפילו לפעמים נחשבת האישה לחלק מהירושה. הם מנעו אותה מלחזור לבעלה אחרי גירושין, לא היה לה הזכות לבחור את בעלה, ואחרי הנישואין לא היו לה זכויות אצל הבעל. הם לא היו מברכים הנקבה, ואם נולדה לאחד מהם בת היו הורגים אותה מחשש לעוני. בעידן הג'הילי נאסרו כמה מסוגי האוכל על הנשים.

מעמד האישה בחברה ההודית

בספר הוודות (קובצי הדת של הברהמים ההודים) נכתב: "ההלכה הברהמית מבדילה בין הגבר לאישה בערך האנושי, וגם כן בכל הזכויות, בעידן הזה נשללו כל הזכויות האזרחיות של האישה, הנשים הפכו לרכוש של הגבר בכל שלבי החיים שלהן.

החוקים של "מאנו" אסרו על האישה לעשות שום דבר מבלי אישור מהגבר, אפילו עבודות הבית. לפי החוקים האלה, בגילאי הילדות והנוער שייכת האישה לאבא שלה, לאחר מכן היא שייכת לבעלה, כשימות הבעל שלה יעברו החסות עליה לדודים שלה, אם אין לה דודים תעבור לחסות של השולט, בכל השלבים האלה אין לאישה זכות בחופש או עצמאות.

מעמד האישה בחברה ההודית עשה ממנה שפחה, השייכת לבעלה, הם שללו ממנה את הרצון, לפעמים היה הגבר מפסיד את אישתו במשחקי מזל. לאחר מות הבעל אין לאישה הזכות להינשא לגבר אחרי, אפילו שללו ממנה את הזכות לחיות הם היו שורפים אותה עם בעלה הנפטר בטענה שזה יביא אותה לגן עדן, לפי ספרי הקודש שלהם לאחר מכן היא תחיה איתו בשמים כ-35 מליון שנים. המנהג הזה היה נפוץ ביותר בתקופה זו, כ-6000 אישה נשרפו בתוך עשר שנים מאז 1815

ועד 1825. בסופה של המאה ה-17 נדחה החוק הזה בניגוד לרצונם של אנשי הדת היהודים.

דבר נוסף, המעיד על המצב השפל של האישה בחברה היהודית, בהלכה ההינדוסית נכתב: " האישה היא רעה יותר מהאש, המוות, גיהנום, חיה, ורעל".

מעמד האישה בחברה הסינית

בספרו " סיפור הסיוויליזציה " התייחס "וול דיורנט" למעמד האישה בחברה הסינית, הוא כתב: האישה בסין היתה שייכת לגבר, עושה את הכל בשבילו, נשללו ממנה כל הזכויות הפיננסיות והחברתיות, גם נשללה ממנה את הזכות ללמוד או לרכוש תרבות. היא יושבה בבית כאילו אסירה, עובדת כל הזמן. כשתגיע לגיל 15 עליה לספר את שערה, ועליה להינשא לאיש בגיל 20, ולא היה לה הזכות לבחור את בעלה, זו היתה המשימה של האב אשר היה מחפש בעל לבת שלו דרך מתווך.

לידת האישה היתה מקור לפסימיות ואות מבשר רעות, בספרו "סיפור הסיוויליזציה" הוסיף "וול דיורנט": האבות היו מתפללים שיהיו להם ילדים, ולא בנות. האנשים היו מתעללים באישה אשר מולידה בת, כי חשבו שהבן הזכר הוא יותר מועיל למשפחה מהבת. הבנות נחשבו גם כן לנטל כבד על האבות עד שהיה דבר הריגת הבנות לאחר הלידה דבר נפוץ ביותר בחברה.

חכמי סין המליצו גם כן לגברים ללא לסמוך על הנשים, ולא לתייעץ עימם בשום דבר, הם אמרו: " שמע לרעייתך אבל לא תאמין לה".

מעמד האישה בחברה הרומאית הקדמונית

בספרו "סיפור הסיוויליזציה" אומר "וול דיורנט": בתרבות הרומאית היתה הולדת הבת דבר בלתי רצוי, אפילו נהגו להרוג התינוק אם היה בת.

בחברה הרומאית, לא היה לאישה שום זכות, כל הדברים היו תלויים ברצונו של הגבר, כל הסמכויות והשלטונות היו לגבר, והיה לזהזכות להוציא להורג את רעייתו, ולמכור אותה.

מבחינתה, היה על האישה להישמע וליהענות לכל בקשות הגבר, אין לה הזכות להתנגד, ולא היה לה זכות בירושה.

מעמד האישה בחברה היוונית הקדמונית

מעמדה של האישה בחברה היוונית לא היה טוב יותר ממעמדה בחברות האירופיות השונות, הם השפילו אותה, והתייחסו אליה בצורה בלתי אנושית. ביוון נהגו להשאיל את האישה לגברים שונים כדי להוליד להם ילדים רבים.

הם שללו ממנה את הזכות ללמוד, תיארו אותה כעשייה של השטן, השלטון עצמו לא שמר על הנשים ועל אינטריסהן, נשלל ממנה הזכות בירושה, אפילו לא היה לה הזכות לנהל את ההון שלה. אפילו הוגי דעות יוונים קראו לאנשים למנוע את נשותיהם מלצאת מהבית.

וול דיורנט התייחס למעמד האישה בחברה היוונית בספרו "סיפור הסיוויליזציה" הוא אמר: " היוונים חשבו באישה כיצור שפלי, שאין לה תפקיד אלא להביא ילדים, וצרכי מין. כשהיתה אישה מולידה ילד מכוער היו הורגים אותה.

דימוסטיני, הנואם המפורסם ביוון אמר: " אנחנו לוקחים הפרוצות לתענוג, והחברות לטפל בגופים שלנו, ובתי זוג להוליד ילדים.

מעמד האישה בחברה היהודית הקדמונית

האישה ביהדות היא מקור החטא, כפי שנכתב בספרי קודש שלהם, שתיארו אותה בתחילה של החטאים, והפיתוי לאנשים.

מעמד האישה ביהדות היה שפלי ביתור, הם הזהירו את הגברים מהנשים, בספר "קוהלת" נאמר: " כג כָּל-זֶה, נְסִיתִי בַּחֲמָה; אֶמְרָתִי

אֲחֻכְמָה, וְהִיא רְחוּקָה מִמֶּנִּי. כִּד רְחוּקָה מֵה-שְׁהִיָּה; וְעַמֶּלְק עֵמֶלְק, מִי וּמִצְאָנִי. כִּה סִבּוּתִי אֲנִי וְלִבִּי לְדַעַת וְלִתּוֹרָה; וּבִקֵּשׁ חֻכְמָה וְחֻשְׁבוֹן; וְלְדַעַת רֶשַׁע כְּסָלִי, וְהַסְכָּלוּת הוֹלִלוּת. כּוּ וּמוֹצֵא אֲנִי מֵר מִמּוֹת, אֶת-הָאִשָּׁה אֲשֶׁר-הִיא מְצוּדִים וְחֻרְמִים לְבָה--אֲסוּרִים יְדִיָּה; טוֹב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים, יִמְלֹט מִמֶּנָּה, וְחוּטָא, יִלְכַּד בָּהּ. כִּז רְאִיה זֶה מְצֻאָתִי, אֲמַרָה קִהְלֹת; אַחַת לְאַחַת, לְמִצָּא חֻשְׁבוֹן. כִּח אֲשֶׁר עוֹד-בְּקִשָּׁה נִפְשִׁי, וְלֹא מְצֻאָתִי: אָדָם אֶחָד מֵאֲלָפִי, מְצֻאָתִי--וְאִשָּׁה בְּכָל-אֱלֹהִי, לֹא מְצֻאָתִי. כִּט לְבַד רְאִיה-זֶה מְצֻאָתִי, אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם יִשְׂרָאֵל; וְהִמָּה בְּקִשׁוֹ, חֻשְׁבוֹת רַבִּים."

לאב היה שלטון מוחלט על כל הנשים במשפחה, יש לו הזכות למכור אותן, לתת אותן לאחרים למתנה, זה נזכר בספר "שמות": "ז וְכִי-יִמְכַר אִישׁ אֶת-בֵּיתוֹ, לְאִמָּה--לֹא תִצָּא, כְּצֵאת הָעֶבְדִּים. ח אִם-רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנָיָהּ, אֲשֶׁר-לֹא (לו) יַעֲדָה--וְהִפְדָּהּ: לְעַם נְכָרִי לֹא-יִמְשַׁל לְמִכְרָהּ, בְּבִגְדוֹ-בָּהּ. ט וְאִם-לְבָנוֹ, יִיעֲדָנָה--כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת, יַעֲשֶׂה-לָּהּ. י אִם-אֶחָרָת, יִקַּח-לוֹ--שְׂאֵרָה כְּסוּתָהּ וְעִנְתָּהּ, לֹא יִגְרַע. יא וְאִם-שָׁלַשׁ-אֲלֵה--לֹא יַעֲשֶׂה, לָּהּ: וַיִּצָּאָה חֲנָם, אִין כְּסָף."

וול דיורנט התייחס למעמד האישה בחברה היהודית בספרו "סיפור הסיוויליזציה" הוא אמר: האב היה הוא השולט בכל הדברים, היה מוכר הבנות אם הוא עני. החסות של האב על הבת עוברת לאחר הנישואין לבעל שלה, אז תהיה חלק מהרכוש שלו, כמו הבית, העבד, השפחה, וההון שלו, זה נזכר בספר שמות: "לא תחמד, בית רעה; לא-תחמד אשת רעה, ועבדו ואמתו ושורו וחמרו, וכל, אשר לרעה."

בנוסף לכך, ההלכה היהודית שללה מהאישה את זכותה בירושה של אביה אם יש לה אחים זכרים, זה נזכר בתורה, בספר ויקרא: "אל-בני ישראל, תדבר לאמר: איש כי-ימות, ויבן אין לו--והעברתם את-נחלתו, לבתו. ט ואם-אין לו, בת--ונתתם את-נחלתו, לאחיו. י ואם-אין לו, אחים--ונתתם את-נחלתו, לאחי אביו. יא ואם-אין אחים, לאביו--ונתתם את-נחלתו לשארו הקרב אליו ממשפחתו, וירש אתה; והיתה לבני ישראל, לחקת משפט, כאשר צוה יהוה, את-משה."

לא זה ורק, אלא שאם נפטר הבעל תעבור האישה לאח של המת, אפילו אם לא רוצה היא חייבת לעשות את זה. זה נזכר בספרי הקודש של היהודים, נכתב בספר במדבר 25: "ה כי-ישבו אחים יחדו, ומת אחד מהם ויבן אין לו--לא-תהיה אשת-המת החוצה, לאיש זר: ובמה

יבא עליה, ולקחה לו לאשה ובמה. והיה הבכור אשר תלד--יקום, על-שם אחיו המת; ולא-ימחה שמו, מישראל. ואם-לא יחפץ האישי לקחת את-יבמתו; ועלתה יבמתו השערה אל-הזקנים, ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל--לא אבה, יבמי. ויקראו-לו זקני-עירו, ודברו אליו; ועמד ואמר, לא חפצתי לקחתה. ט ונגשה יבמתו אליו, לעיני הזקנים, וחלצה נעלו מעל רגלו, וירקה בפניו; וענתה, ואמרה, ככה יעשה לאישי, אשר לא-יבנה את-בית אחיו. ויקרא שמו, בישראל: בית חלוץ הנעל. יא כי-ינצו אנשים יחדו, איש ואחיו, וקרבה אשת האחד, להציל את-אישה מיד מכהו; ושלחה ידה, והחזיקה במבשיו. יב וקצתה, את-כפה: לא תחוס, עינה."

בימי המחזור היו הגברים לא מתקרבים מהאישה, לא אוכלים או שותים עימה, ולא ישנים איתה בחדר אחד עד שסתיימו ימי הווסת. לפי ההלכה היהודית כל מקום תהיה בו בימי הווסת יהיה טמא: " יט ואשה כי-תהיה זבה, דם יהיה זבה בבשרה--שבעת ימים תהיה בנדתה, וכל-הנגע בה יטמא עד-הערב. כ וכל אשר תשכב עליו בנדתה, יטמא; וכל אשר-תשב עליו, יטמא. כא וכל-הנגע, במשכבה--יכבס בגדיו ורחץ במים, וטמא עד-הערב. כב וכל-הנגע--בכל-כלי, אשר-תשב עליו: יכבס בגדיו ורחץ במים, וטמא עד-הערב. כג ואם על-המשכב הוא, או על-הכלי אשר הוא ישבת-עליו--בנגעו-בו: יטמא, עד-הערב. כד ואם שכב ישכב איש אתה, ותהי נדתה עליו--וטמא, שבעת ימים; וכל-המשכב אשר-ישכב עליו, יטמא. כה ואשה כי-יזוב זוב דמה ימים רבים, בלא עת-נדתה, או כי-תזוב, על-נדתה: כל-ימי זוב טמאתה, כימי נדתה תהיה--טמאה הוא. כו כל-המשכב אשר-תשכב עליו, כל-ימי זובה--כמשכב נדתה, יהיה-לה; וכל-הכלי, אשר תשב עליו--טמא יהיה, כטמאת נדתה. כז וכל-הנוגע בם, יטמא; וכבס בגדיו ורחץ במים, וטמא עד-הערב. כח ואם-טהרה, מזובה--וספרה לה שבעת ימים, ואחר תטהר. כט וביום השמיני, תקח-לה שתי תרים, או שני, בני יונה; והביאה אותם אל-הכהן, אל-פתח אהל מועד. ל ועשה הכהן את-האחד חטאת, ואת-האחד עלה; וכפר עליה הכהן לפני יהוה, מזוב טמאתה. לא והזרתם את-בני-ישראל, מטמאתם; ולא ימתו בטמאתם, בטמאם את-משכני אשר בתוכם. לב זאת תורת, הזב, ואשר תצא ממנו שכבת-זרע, לטמאה-בה. לג והדוה, בנדתה, והזב את-זובו, לזכר ולנקה; ולאיש, אשר ישכב עם-טמאה. " (ספר ויקרא 15 : 17-33).

מעמד האישה בחברה הנוצרית הקדמונית

אבות הכניסייה הנוצרים בימי בינים הגזימו הרבה כשחשבו שהאישה היא המקור של החטאים, והאסונות אשר קרו לאנושות, לכן נחשב הקשר בין הגבר לאישה קשרי, הוא קשר של טמאה, שעל הגבר להתרחק ממנו.

הקדוש תרתולין אומר "האישה היא המסלול של השטן ללבו של הגבר, האישה דוחפת את הגבר לעץ הארורי, האישה מפירה את את החוקים של אללה ומעוותת את דמותו של האיש.

הסופר הדני וויס כנדסין מבהיר את מעמדה של האישה בימי הבניים ואומר: הטיפול באישה היה מוגבל מאוד על פי האמונה הקתולית שבה נחשבת האישה לאזרח מדרגה שנייה.

פולוס השליח אומר "ורצוני שתהיו ידעים שראש כל-איש המשיח וראש האשה האיש וראש המשיח הוא האלהים: 4 כל-איש אשר יתפלל או יתנבא וראשו מכסה מנול הוא את-ראשו: 5 וכל-אשה אשר תתפלל או תתנבא וראשה פרוע את-ראשה היא מנולת כי שוה היא למגלחה: 6 כי האשה אם-לא תתכסה גם תתגלח ואם-בזיון הוא לאשה לגז או לגלח את-שערה תתכסה: 7 אמנם האיש איננו חייב לכסות את-ראשו כי הוא צלם אלהים וכבודו והאשה היא כבוד האיש: 8 כי אין-האיש מן-האשה כי אם-האשה מן-האיש: 9 גם-לא-נברא האיש בעבור האשה כי אם-האשה בעבור האיש 10 על-כן האשה חייבת להיות אות משמעתה על-ראשה בעבור המלאכים (אגרת פולוס הראשונה אל-הקורנתיים פרק יא: 3-9).

ההוראות של הנצרות מחיבת את האישה להיכנע ולציית לאיש באופן מלא, פולוס השליח אומר " הנשים הכנענה לבעליכן כמו לאדנינו: 23 כי האיש הוא-ראש האשה כאשר המשיח הוא ראש העדה והוא מושיע של-הגוף: 24 אבל כאשר תכנע העדה למשיח אף כן-הנשים לבעליהן לכל-דבר" (אגרת פולוס השליח אל-האפסיים פרק ה: 22-24)

הסופר האנגלי המפורסם ברנרד שו אומר: "ברגע שאישה נישאת, האיש משתלט על כל החפצים האישיים שלה, בהתאם לחוק האנגלי."

ישנם עוול נוסף שכבר הוטל על האישה בחברה המערבית שהאישה חייבת לשמור על הנצחיות והתמידות של הנישואים על פי הדת והחוק, אין זכות לבעל והאישה בחברה זו לגירושין, ההפרדה בין שני בני הזוג

תהיה מבחינה פיזית בלבד אשר מובילה לכל מיני ריקבון חברתי ושחיתות כגון פילגשים, חברות ואולי זנות.

יתר על כן, אלמנה שנותרה בחיים לא תוכל להינשא מחדש ולהוביל את חיי נישואים רגילים לאחר מותו של בעלה. אותו דבר חל גם על הגבר האלמן. הדברים האלה הובילו לירידת מעמדה של האישה והפקרת תפקידה, הדבר הזה גרם לתגובה שלילית בחברה המערבית כאשר קראו המדענים והמשכילים בחברה זו לשוויון בין כל בני החברה הן הגברים והן הנשים ולזכותם בחירות המוחלטת ללא כל גבול דבר שהביא לתוצאות רעות בחברה המערבית כגון התפוררות המשפחות על רקע הלחץ והעוול של הכנסייה כלפי הטבע האנושי של האדם.

זכויות האישה באסלאם

לאחר שסקרנו את הזכויות של האישה, ואת מעמדה בחברות השונות לפני התגלות האיסלאם, בואו נסקר את הזכויות של האישה ומעמדה בצל דת האיסלאם, האיסלאם העניק לאישה זכויות כלליות וזכויות פרטיות, אלה הן חלק מהזכויות הכלליות של האישה באיסלאם:

1- האישה והגבר שווים לגבי המצוות הדתיות, האיסלאם הטיל על האישה את כל המצוות הדתיות כגון התפילה, הזכאת, הצום והעלייה לרגל אשר הטיל על גבר כל עוד מלאה את התנאים של קיום המצוות באיסלאם (האיסלאם – השכל - התבגרות), האיסלאם הקיל על האישה את המצוות במקרים מיוחדים כגון הפיטור מהתפילה והצום בתקופת המחזור על מנת לפצות את הימים של הצום לאחר הבראת האישה, האיסלאם עשה את זה כדי להקל על הנשים בהתאם למצבן הפיזי והנפשי בעת המחזור והלידה.

2- האישה והגבר שווים לגמרי לגבי השכר והעונש בעולם הזה ובעולם הבא, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב "עושי הטוב, זכר ונקבה, ובלבם אמונה, ניתן להם חיים טובים. לכל אלה ניתן את שכרם על כל טוב אשר עשו." (סורת הדבורה: 97).

3- האישה והגבר שווים מבחינת האנושיות, האיסלאם אינו מסווג את האישה כמקור של הרוע והחטא בעולם שגרם ליציאת אדם הראשון מגן עדן, האסלאם אינו רואה באישה כגזע פחות מהגברים כפי שאמרו

אנשי הדתות הקודמות, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב "הוי האנשים, היו יראים את ריבונכם אשר ברא אתכם מתוך נפש יחידה, וברא מתוכה בת-זוג, והפיץ משניהם אנשים ונשים לרוב. היו יראים את אללה אשר בשמו תבקשו זה מזה, ושמרו על חובתכם לקרובי משפחה, כי אללה צופה בכם" (סורת הנשים:1).

אללה ישתבח שמו ויתעלה הבהיר לנו בפסוקים האלה שברא את שני המינים ממקור אחד ללא כל הבדל במקור הבריאה, האיסלאם ביטל את כל החוקים הבלתי צודקים שראו באישה כגזע פחות מהגבר ושללו ממנה הזכויות הטבעיות שלה, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה אמר " הנשים הן האחיות של הגברים" (מסופר על ידי אבו דאוד).

4- האיסלאם השווה בין האישה לבין הגבר בזכויות לשמירה על הצניעות והכבוד האישי, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב " הנותנים דופי בנשים נשואות, ואינם מביאים ארבעה עדים, הלקו אותם שמונים מלקות, ולעולם אל תקבלו את עדותם. הם המופקרים." (סורת האור:4).

5- האישה והגבר שווים בירושה, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב " לבנים חלק בעיזבון ההורים וקרובי המשפחה, ולבנות חלק בעזבון ההורים וקרובי המשפחה, אם מעט הוא ואם רב – חלק שייפסק כדין" (סורת הנשים:7).

האיסלאם קבע את חלקה של האישה בעיזבון של ההורים וקרובי המשפחה לאחר שנשללה ממנה את הזכות שלה בירושה בימי הגהיליה, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב " הוי המאמינים, לא הותר לכם לרשת נשים בעל כורחן. אל לכם למנוע בעדן מלהינשא וכך ליטול מהן מקצת מאשר נחתם להן, אלא אם כן יעשו תועבה שאין ספק בה. חיו עמן כדין, ואם תמאסו בהן – יש אשר תמאסו בדבר-מה ואללה יהפכנו לטובה גדולה." (סורת הנשים:19).

6- האיסלאם השווה בין האישה לבין הגבר מבחינת הסמכות בעסקות הכספיות ובעלות הרכוש ללא כל התערבות או חסות של כל אחד כל עוד שלא הפירה את חוקי הדת, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב " הוי המאמינים, הוציאו ממון מתוך כל הטוב אשר הפקתם מפועלכם ומתוך כל אשר הצמחנו לכם מן הארץ, ואל תבקשו לתת את הפחות שבו, אשר לא הייתם לוקחים לעצמכם בעיניים פקוחות. דעו כי אללה בלתי תלוי ומהולל." (סורת הפרה:267).

אללה ישתבח שמו ויתעלה דיווח לנו בספרו הנשגב "המתמסרים והמתמסרות" והמאמינים והמאמינות, והאדוקים והאדוקות, ואנשי האמת, ונשות האמת, ועזי הרוח, ועזות הרוח, והענווים והענוות, והנותנים צדקה והנותנות צדקה, והצמים והצמות, והשומרים והשומרות על תומת ערוותם, והמרבים והמרבות להזכיר את שם אללה – להם הכין אללה מחילה, ושכר כביר" (סורת החברות: 35).

7- האיסלאם ראה בכיבוד האישה לאחד הסימנים של האישיות הטובה והמושלמת, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום אמר " הכי טוב שבכם הוא הכי טוב לאשתו". (צחיח אבן חבאן).

8- האיסלאם הטיל על האישה להשתדל לרכוש את הידע כמו הגבר, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום אמר " בקשה ללמוד היא מצווה על על מוסלמי" (מסופר על ידי אבו דאוד), המדענים המוסלמים הבהירו כי המילה מוסלמי כוללת את הזכר והנקבה.

9- האיסלאם השווה בין האישה לגבר בזכות לטיפול והוראה טובה, אפילו האיסלאם ראה בגידול הבנות כאחד מסיבות ההכנסה לגן עדן, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום אמר " מי שמטפל בשלושה בנות וחינך והשיא אותן והמטיב להן, אללה יכניס אותו לגן עדן".

10- הנשים והגברים שווים בהתחייבויות ואחריות לרפורמה של החברה על ידי הצוויה לנהוג בדרך הטוב ולאסור את הדברים המגונים, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב "המאמינים והמאמינות הם מגינים זה לזה, הם מצווים לנהוג בדרך ארץ ואוסרים את המגונה ומקיימים את התפילה ונותנים זכאת, ונשמעים לאללה ולשליחו, כל אלה, אללה ירחם עליהם. הן אללה אדיר וחכם" (סורת ההצהרה: 71).

11- האיסלאם השווה בין האישה לגבר בבקשת מקלט והביטחון בקרב המוסלמים, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב "ואם יבקש אחד המשתפים כי תערוב לשלומי, היה ערב לו למען ישמע את דבר אללה, ואחר הבא אותו אל מקום מבטחים. זאת כי הם עם אשר דבר לא ידעו" (סורת ההצהרה : 6).

הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום אמר " ההגנה על המוסלמים היא אחת ללא כל הפליה בין אחד לשני, ומי ששולל מאדם מוסלמי את זכותו בהגנה, אז קללת אללה, המלאכים וכל המוסלמים תהיה עליו, ואין לו תשובה או כופר".

הזכות הזאת הוכחה גם על ידי הסיפור המפורסם של אום האניא' (אמא של האניא) כשהיא נתנה הגנה לאחד הכופרים שחיפשו מקלט איתה ביום פתיחת העיר מכה אחרי שאחיה איים להרוג אותו, על רק עוינות קודמת, אז היא שאלה את הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוש שאמר " אנו הגנו ונתנו מקלט למי שהגנת עליהם" (מסופר על ידי בוכרי).

דבר חשוב הוא לדעת את מצבה של האישה לפני הופעת האיסלאם כדי להכיר את מעמדה הגבוה והנכבד בצל דת האיסלאם.

האיסלאם קורא להתעניין במצבה של האישה ולהעניק לה את כל הזכויות שלה לאורך תולדות חייה מרגע הלידה ועד פטירתה, האיסלאם התעניין בכל שלב משלבי החיים של האישה בעודה קטנה, אישה ואמא.

אלה הם רק חלק מהזכויות שהעניק האיסלאם לאישה, בחלק הבא נעסוק בזכויות של האישה בקצור.

1-זכות האישה באיסלאם כבת

הזכות בחיים, אללה ישתבח שמו ויתעלה דיווח לנו בקוראן הקדוש על החשיבות של השמירה על הילדים הן הזכרים והן הנקבות ואסר את הריגת הילדים מחשש העוני, אללה יתעלה אמר בקוראן הקדוש "אמור, הבה אקרא בפניכם את אשר אסר עליכם ריבונכם: הוא ציווה כי לא תצרפו לו כל שותף, וכי תגמלו חסד עם אביכם ואמכם, וכי לא תהרגו את ילדיכם מפחד העוני. אנו נכלכל אתכם ואותם. ואל תקרבו אל התועבות, בין גלויות ובין נסתרות, ואל תהרגו את הנפש אשר אסר אללה. בלתי אם במשפט צדק. אללה הדברים אשר ציווה אתכם למען תשכילו להבין." (סורת המקנה:151).

אללה יתעלה הבטיח את פרנסת הילדים וחייב את האב שלהם לכלכל אותם ולדואג לכל צרכיהם מרגע היותם עבורים בבטן האימהות, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב " שכנו אותן באשר תשכנו אתם, וכלכלון ככל שתשיג ידכם, ואל תתעמרו בהן לדכאן. ואם הרות הן. כלכלו אותן עד שילדו את ולדן. אם ייניקו את ילדכם, שלמו להן את שכרן וכלכלו את ענייניכם ביניכם כדת וכדין. ואם תתקשו, תניק

למענו אישה אחרת." (סורת הגיטין:6).

הזכות להנקה, אללה יתעלה הורה למוסלמים להטיב לידלים שלהם הן הזכרים והן הנקבות ולטפל בהם ראוי ולהבטיח להם חיים הגונים ומכובדים, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב " אימהות (מגורשות) יניקו את ילדיהן שנתיים תמימות, אם יחפצו לקיים במלואה את תקופת ההנקה. על האב לכלכלן ולדאוג לכסותן כדת וכדין. לא יוטל על נפש לשאת יותר מכפי יכולתה: אין להתעמר באם בשל ילדה, ואין להתעמר באב בשל ילדו. על היורש לעמוד באותם תנאים. ואם ירצו שניהם לגמלו בהסכמה ביניהם ובהיוועצות זה עם זה, לא יהיה עוון עליהם. אם תרצו לשכור מיניקת לילדיכם, לא יהיה עוון עליכם אם תשלמו את שכרה כדת וכדין. היו יראים את אללה, ודעו כי אללה מבחין באשר תעשו" (סורת הפרה:233).

הזכות בטיפול בידלים

האיסלאם חייב את המוסלמים לדאוג לטפוח וחינוך הילדים שלהם הן הזכרים והן הנקבות, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלומו אמר " זה מספיק חטא לאדם להזניח את אלה אשר מכלכל אותם" (צחיח אבן חבאן).

האסלאם מחייב את הורים לקרוא לילדיהם בשמות יפים, האם זכאית לטיפול ואפוטרופסות על ילדים במקרה של הגירושין כיוון שהאישה היא אשר יכולה לספק לידלים את הטיפול, חמלה ורחמים בתקופה המוקדמת זו, עמר בן שועיב סיפר כ אישה באה לנביא מוחמד עליו ברכה ושלומו ואמרה " הוי נביא אללה, זהו הילד שלי, נשאתי אותו ברחם שלי בהיותו עובק, והינקתי אותו כתינוק, ונשאתי אותו על הברכיים שלי, ואני התגרשתי מאבא שלו שרוצה לקחת אותו בכוח, אז אמר הנביא מוחמד עליו ברכה ושלומו" מגיע לך המשמורת על הילד שלך, כל עוד את לא מתנשאת מחדש". (אבו דאוד).

הזכות לחמלה ורחמים, האיסלאם חייב את המוסלמים להטיב בהתנהגותם עם הילדים שלהם ולרחם עליהם, אבו הורירה ירצהו אללה סיפר כי הנביא מוחמד עליו ברכה ושלומו נשק את אל –חסן בן עלי ירצהו אללה בנכוחותו של אלאקרע בן חאבס שאמר: " יש לי עשרה ילדים ומעולם לא נישקתי אחד מהם ", הנביא הביט בו ואמר: " מי שאין

לו רחמים לא יקבל רחמים" (בוכרי).

הזכות לחינוך, ההלכה האיסלאמית ראתה בבשקת הידע בתור מצווה, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה אמר "בקשת הידע היא מצווה על כל מוסלמי" (סונן בן מאגה).

האיסלאם ראה בחינוך הבנות לאחת הסיבות אשר מכפילות את השכר והתגמול מאללה ישתבח שמו ויתעלה, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה אמר "מי שמטיב בטיפול וחינוך לאמה שלו וישחרר אותה ולקח אותה כאישה אללה מכפיל לו את השכר שלו" (בוכרי).

הזכות לשיוויון, ההלכה האיסלאמית קוראת לשויון והצדק בהתנהגות עם הבנים ללא כל הבדל בין זכרים ונקבות, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב "אללה מצווה לנהוג ביושר ולגמול חסד ולתת לקרוב המשפחה הנזקק, והוא אוסר על התועבה ועל המגונה ועל הרשעה. הוא דורש זאת מכם למען תיזכרו." (סורת הדבורה:90).

איפה אלה שאומרים שהאיסלאם קיפח את האישה?

הזכות של האישה בבחירת בן הזוג

האיסלאם כיבד את דעתה של האישה בבחירת בן הזוג עד כדי כך שעשה את הסכמתה של האישה בנישואים לאחד התנאים החשובים וההכרחיים בנכונות הנישואים, האישה באיסלאם יכולה לקבל או לסרב את ההצעה לבקש את ידיה, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה אמר "אל תשיאו את האישה הגרושה או האלמנה ללא רשותה והבתולה עד שהיא מאשרת", הם שאלו: "ואיך היא תאשר?", הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה אמר: אם היא תשמור על שתיקה" (מסופר על ידי בוכרי).

הגברת עאאישה ירציה אללה סיפרה כי אישה שבאה לנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה ואמרה לו כי אביה רצה להשיא אותה לבנו של אחיו כדי להרים את מעמדו, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה אמר כי הדבר הזה תלוי בה, האישה אמרה: אני הסכמתי על זה אבל רציתי שהנשים ידעו כי הדבר הזה תלוי בהן ואין לאבות כל סמכות בעניין הזה.

ההוראות של הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה קראו לכבד ולהטיב לנשים ולבנות, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה אמר "מי שהיה לו שלוש בנות או שלוש אחיות או שתי בנות או אחיות וכיבד אותן והטיב להן, אז אללה יכניסו לגן עדן" (צחיח אבן חבאן).

האיסלאם קרא להתעניין ולטפל בבנות בצורה מיוחדת עד כדי כך שעשה את הענקת תשומת לב לבנות אחד הדברים שמביאים להכנסה לגן עדן, גברת עאאישה ירציה אללה סיפרה כי אישה מסכנה באה אליה בחברת שתי בנותיה, גברת עאאישה נתנה לה שלושה תמרים, אז האישה נתנה תמר אחד לכל אחת משתי בנותיה והרימה את התמר השלשי לפה שלה כדי לאכול אותו, שני בנותיה הפצירו בה כדי להאכיל אותם יותר, ולכן היא חלקה את התמר האחרון לשני חלקים ונתנה מחצית לכל אחת משתי בנותיה, דבר זה מצא חן בעיניה של גברת עאאישה ירציה אללה וסיפרה את הסיפור הזה לנביא מוחמד עליו ברכה ושלו, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלו אמר " אללה יכניס אותה לגן עדן וירחיק אותה מאש גיהנום".

האיסלאם קרא לשוויון וצדק בין הבנים הן הזכרים והן הנקבות בכל העניינים, האיסלאם אסר את העדפת את הזכר על פני הנקבה או הנקבה על פני הזכר במתנות, האיסלאם קרא גם לנהוג ביושר וצדק אפילו בנשוק הילדים, אנס ירציה אללה סיפר כי איש היה יושב אצל הנביא מוחמד עליו ברכה ושלו, אז בא אליו אחד הבנים שלו שנשק והושיב אותו על ירכו לאחר מכן באה אליו הבת שלו, הוא הושיב אותה לצדו, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלו אמר לו " אתה צריך להתיחס אליהם באותה מידה".

האיסלאם הדגיש את החשיבות של טיפול ביתומים על רקע ההשפה השלילית של היתמות על המצב הנפשי, רוחני ורגשי של הילד אשר אולי מובילה אותו לסטייה ושחיתות, במיוחד בחברה שאינה מטפלת כראוי בזכותם של היתומים ואינה ממלאת את הצרכים שלהם ולא מתייחסת אליהם בחמלה ורחמים.

האיסלאם מקדיש תשומת לב מיוחדת להווחתם של יתומים, זכרים ונקבות כאחד, האסלאם מחייב את קרובי המשפחה המיידית של יתום לטפל בהם. אם אין קרובי משפחה, אז זה הופך לאחריות של המדינה האסלאמית לנהל את ענייניהם ולספק להם טיפול.

אללה ישתבח שמו ויתעלה הזהיר מפני גניבת רכושם של היתומים, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב " האוכלים בעוול את רכוש היתומים, רק האש תבוא אל בטנם, ובאש תבערה ייצלו". (סורת הנשים:10).

הנביא מוחמד עליו ברכה ושלו אמר " אני אוסר עליכם את

הרכושים של שני החלשים: היתומים והנשים". (מסופר על ידי בוכרי), הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה הזהיר בחדית' הזה מפני ביצוע שום נזק או עוול לשני החלשים אלה (היתום והאישה).

אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר גם כן בספרו הנשגב " לכן את היתומם אל תעשוק" (סורת אור היום:9).

ההוראות של ההלכה באיסלאם עוררה במוסלמים את הרצון לערב ליתומים ולטפל בהם, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה אמר " אני ואפוטרופוס של יתומים כמו שני אלה בגן עדן, והצביע בשתי אצבעותיו האמה ואצבע מורה". (מסופר על ידי בוכרי).

האיסלאם התעניין בטיפול בילדים הלא חוקיים שלא ידוע ההורים שלהם הן זכרים והן נקבות. האיסלאם חייב את המוסלמים והמדינה האיסלמית לטפל בילדים אלה, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה אמר " יש לכם שכר על כל יצור חי" (מסופר על ידי בוכרי).

הזכויות של האישה כבת זוג באיסלאם

אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב " אחד מאותותיו הוא שצר לכם נשים כעצם מעצמכם למען תדבקו בהן, והשכין ביניכם אהבה וחמלה. בזאת צפונים אותות לאנשים הנמלכים בדעתם". (סורת בני ביזנטין:21).

אחת האותות שמעידות על הגדולה, החמלה והרחמים של אללה ישתבח שמו ויתעלה היא שיצר לבני האדם בתי זוג מעצמיהם כדי להשכין אהבה וחמלה ביניהם ולהרגיש במנוחה הנפשית והפיזית.

האיסלאם רואה בבת הזוג כעמוד התווך של החברה האיסלמית והיסוד הבסיסי של המשפחה והבית המוסלמי, האיסלאם חייב את בת הזוג בהתחייבות והעניק לה זכויות גם כן, בחלק הבא נתמקד בזכויות של הנשים באיסלאם.

1- המוהר

המוהר הוא זכותה של כל כלה בעת הנישואין שהאיסלאם ציווה את

הגבר לשלם לאישה לפני הנישואים, המוהר הוא זכות של בת הזוג שאסור אפילו על ההורים שלה לקחת חלק מהמוהר הזה אלא לאחר הסכמתה, הדבר הזה מעיד על זכותה של האישה ברכישה, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב " תנו לנשים את המוהר כחזקה, ואולם אם טוב בעיניהן להשאיר בידכם את מקצתו, אכלוהו ויערב ויבשם לכם" (סורת הנשים:4).

הבעל אינו רשאי לקחת שום דבר בחזרה מהמוהר של אישתו אם הוא מחליט בהמשך להתגרש ממנה, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בקוראן בקדוש " אם תרצו לקחת אישה תחת אישה – גם אם נחתם לראשונה סכום עתקי, אל לכם להחזיר לעצמכם ולו שמץ ממנו, התרצו לקחתו בכחש ובפשע ברור?" (סורת הנשים:20).

אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר גם בספרו הנשגב " הוי המאמינים, לא הותר לכם לרשת נשים בעל כורחן, אל לכם למנוע בעדן מלהינשא וכך ליטול מהן מקצת מאשר נתתם להן, אלא אם כן יעשו תועבה שאין ספק בה. חיו עמן כדין, ואם תמאסו בהן – יש אשר תמאסו בדבר-מה ואללה יהפכנו לטובה גדולה." (סורת הנשים:19).

הפסוקים הגדולים האלה מבטים את הזכויות של בת הזוג, אללה ישתבח שמו ויתעלה הבהיר לנו כי אסור להרביץ ולקלל את האישה או להתעולל בה במטרה לדחוף אותה לוותר על הנדוניה שלה תמורת שישחרר או יגרש אותה.

האיסלאם התיר לעשות את זה אך ורק במקרה שתעשה תועבה שאין ספק בה, אז הבעל מקבל בחזרה את הנדוניה שלו ומגרש את אשתו.

אללה ישתבח שמו ויתעלה ציווה את המוסלמים בפסוקים האלה להטיב לבנות זוגם ולהתנהג עימן בדרך הטובה ביותר.

2- זכותה של האישה בשוויון וצדק

האיסלאם ציווה על המוסלמים להתנהג בצדק ושוויון עם בתי הזוג שלהם בקמרה שנישאו ליותר מאישה אחת, זה כולל השוויון באוכלי, דיור ויחסים אינטימיים, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה אמר " מי שיש לו

שתי נשים והפלה אותן, יבוא ביום תחיית המתים בעודו גורר את מחצית גופו".

3 - הזכות למזונות

האיסלאם חייב את הבעל לכלכל את אשתו ולספק לה את כל אמצעי החיים הטובים כגון האוכל ומקום המגורים כל אחד לפי יכולתו, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב " יוציא כל אדם כפי יכולתו, ואשר אמצעיו מצומצמים, יוציא מאשר העניק לו אללה: לא יטיל אללה על נפש יותר מאשר העניק לה, ולאחר כל קושי יביא אללה הקלה" (סורת הגיטין:7).

במקרה שאדם העשיר סירב להוציא על המשפחה שלו, האיסלאם התיר לאישה שלו לקחת מכספיו במידה המספקת לכלכלתה, הינד בת עותבה באה לנביא מוחמד עליו ברכה ושלום בעודה מתלוננת על בעלה ואמרה: הבעל שלי קמצן ואינו מפרנס אותי או הילדים שלי באופן מספיק, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום הגיב: קחי מכספיו מה שמספיק לפרנסתך וילידים שלך ללא בזבז או פזרנות". (מסופר על ידי בוכרי).

אם הבעל בא תחת לחץ כלכלי כבד ולא היה מסוגל למלא את הצרכים הפיננסיים של משפחתו או נעדר לתקופה ארוכה של זמן שנקבעת ליותר משנה לפי ההלכה האיסלמית ונפגעה האישה מהיעדרותו של בעלה ולא מצאה מה שמכלכל אותה, אז האישה זכאית לבקש התערבות בית משפט אם היא רוצה להתגרש.

4 - הזכות של מלוי יצר המין

דת האיסלאם הפכה את מלוי יצר המין של האישה לאחד הזכויות הבסיסיות שלה וחייבה את הבעל לעשות את זה במסגרת ההוראות של דת האיסלאם בעניין זה, עד שלא תצטרך האישה למילוי את היצר זה בדרך אחרת מהנישואין.

סלמאן אל פאריסי סיפר כי הלך לבקר באבו אדרדאא, אז נפגש עם בת זוגו של אבו אדרדאא בעודה במצב מוזנח, כשראה את זה שאל

אותה: מה איתך? היא אמרה " האח שלך מבלה את כל זמנו בתפילה בלילה ובצום ביום, ובהגעתו לאבו אדרדאא בירך אותו והגיש לו אוכל, סלמאן אמר לו: למה אתה לא אוכל איתי? אבו אדרדאא השיב: אני צם, סלמאן הפציר בו לשבור את הצום שלו, אבו אלדרדאא שבר את צומו ואכל עם סלמאן, באותה לילה אבו אלדרדאא רצה להתפלל אלא שסלמאן מנע ממנו לעשות את זה ואמר לו שישנם זכויות לגוף שלך ולאישתך, בעלות השחר קם והתפלל ויצא לנביא מוחמד עליו ברכה ושלוש וסיפר לו על זה, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוש אמר "סלמאן דיבר אמת". (בוכרי).

ההלכה האיסלמית החשיבה את מלוי יצר המין של בת הזוג, אבן חזם אמר כי הבעל חייב לשכב עם אשתו לפחות פעם אחת בחודש, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב " ישאלוך על אודות הנידה אמורי, מטרד הדבר. פרשו מן הנשים לעת הנידה ואל תקרבו אליהן עד אשר ייטהרו, וכאשר ייטהרו, בואו אליהן כדרך שציווה אתכם אללה. אללה אוהב את החוזרים בתשובה, ואוהב את המטהרים." (סורת הפרה:222), והבעל לא חייב להתרחק מאשתו יותר משה חודשים.

האיסלאם חייב את הבעל לשמור על הסודות האישיים של אשתו ואסר לגלות את הסודות של הקשר המיני בינו לבין אשתו לחברים, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוש אמר " האיש הרע ביותר ביום תחית המתים הוא אשר מגלה את הסודות של אשתו" (מסופר על ידי מוסלם).

הזכות להתנהגות טובה

האיסלאם קרא להתנהג באופן טוב עם הנשים, אללה יתעלה אמר " תחיו עימן באופן טוב ואם תשנאו אותן יתכן שתשנאו דבר וממנו יוציא אללה טוב רב" (סורת הנשים: 19).

כשהבעיות המשפחתיות מגיעות למבוי סתום, צריך שלא להשפיל את האישה ולשמור על כבודה, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב " פעמיים יוכרזו על האישה כמגורשת, ואז יוחלט אם להחזיק בה כדת וכדין, או לשלחה בתום לב. לא ניתנה לכם רשות ליטול מהן דבר מכל אשר נתתם להן, אלא אם כן יחששו השניים כי לא יוכלו לעמוד בחוקים אשר ציווה אללה. ואם חוששים אתם פן לא יוכלו השניים לעמוד

בחוקים אשר ציווה אללה, לא יהיה על שניהם עוון אם תפדה האישה את עצמה. אלה החוקים אשר ציווה אללה, ואל לכם לעבור עליהם, כי כל העובר על החוקים אשר ציווה אללה – אלה הם בני העוולה" (סורת הפרה:229).

הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום אמר אמר: " הטוב שבכם הוא הטוב למשפחתו, ואני הטוב ביותר למשפחתי" (מסופר על ידי בן מאגה).

ההלכה האיסלמית חייבה את הבעל להיות אורך רוח כלפי החטאים של בת הזוג במטרה לשמור על חיי הנישואים, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום אמר: "המאמין (הבעל) אינו חייב להתרחק ממאמינה (אישתו), כי אם נמאס לו מתכונה אהב תכונה אחרת" (מסופר על ידי מוסלם).

האיסלאם הורה לבעל ללטף ולפנק את בת הזוג כדי לחזק את הקשר והקרבה ביניהם. הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום אמר " :המאמין המושלם הוא המתייחס במוסר לאנשים והטוב שבכם הוא הטוב לנשותיו " (מסופר על ידי אבן חבאן).

האיסלאם התיר את הליטופים והפינוקים בין שני בתי הזוג, מפי אבו סלמה בן עבד א.רחמן אמר: " עאאישה סיפרה לי כי בצעירותה היתה עם הנביא בנסיעה, הוא אמר לחבריו תזוזו קדימה ואמר לעאאישה הבה נתחרה בריצה, הסכמתי וקדמתי לו, אחרי שנים רבות ולאחר שהשמנתי חזרנו על אותו נסיון והוא קדם לי ואמר כך אנו שווים".

הפינוקים והשעשועים עם בני המשפחה נחשבים לחלק מהאימונה, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום אמר: " כל מה שאינו קשור לעבודת אללה הוא אסור חוץ מכמה מקרים: שעשוע ופינוק בת הזוג, אלוף הסוס, נסיון של פיוס בין שנים ולימוד שחייה". (מסופר על ידי אל-סיוטי).

האיסלאם אסר על הבעל להשתמש בכספים של האישה ללא רשותה, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב " אל תאכלו איש את ממון אחיו בלא צדק ואל תשלשלוהו אל כיס השופטים למען תנגסו נתח מרכוש האנשים בפשע וביודעין" (סורת הפרה:188).

האיסלאם חייב את הבעל להתייעץ עם בת זוגו בהחלטות הקשורות למשק הביתי, ענייני ילדים וענייני נאמנות אחרים. זה לא חכם כי הבעל ינהוג על פי דעת עצמו מבלי להקשיב לדעתה של בת הזוג כל עוד

שדעתה היא חכמה ונכונה, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב " ואשר נענים לריבונם ומקיימים את התפילה, ועניינם מוכרע במועצה, ומוציאים ממון מאשר פרנסו אותם" (סורת המועצה:38).

היה דואג לצרכיו, עוזר לנשיו בעבודות הבית, מתקן את נעליו, תופר את בגדיו הקרועים, קונה מצרכים מהחנות ונושאים במו ידיו.

הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה היה עוזר לבני משפחתו בעבודות הבית, כאשר נשאלה הגברת עאאישה ירציה אללה על ההתנהגות של הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה בביתו? היא אמרה: היה משרת את בני משפחתו, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה היה מתקן את נעליו, תופר את בגדיו הקרועים, לכן אנו חייבים ללכת בעקבותו של הנביא עליו ברכה ושלוה.

האיסלאם קורא להעלים עיין מכמה דברים קטנים ומעשים פשוטים של בת זוגו כל עוד ואינם עומדים בסתירה עם עיקרי ההלכה, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה הזהיר מלבוא מנסיעה באופן מפתיע כדי שלא יראה את בתו זוגו בצורה שלא תמצא חן בעיניו, לכן הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה אמר " הבעל לא צריך לבוא לביתו מנסיעה בשעות הלילה המאוחרות" (מסופר על ידי בוכרי).

הבעל חייב להימנע מלפגוע באשתו אפילו במלים, מפי חכים בן מועוויה מפי אביו אמר: שאלתי את הנביא על זכויות האישה, והוא השיב: להאכיל אותה כמו שאתה אוכל ולהלביש אותה כמו שאתה לבוש ואסור לסטור את הפנים, ואסור להשמיץ אלא בבית" (סונן אבו דאווד).

האיסלאם העניק לאישה את הזכות לבקש את הגירושין בתנאי שתחזיר לו את המוהר שכבר קבלה.

האיסלאם חייב את הבעל להגן על בת זוגו בפני כל דבר שעלול לפגוע בכבודה, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה אמר " ישנם שלושה שלא יכנסו לגן עדן: המשפיל את ההורים שלו, המסרסר באשתו והנשים שמתנהגים כמו גברים" (אלמוסתדרקכ).

האיסלאם חייב את הבעל לקנא לאשתו, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה קנא לבנות זוגו והגן עליהן מפני כל דבר שיש בו כדי לפגוע בכבודן, אבל היתה זו קנאה מתונה ומאוזנת ללא הגזמה או הפקרה.

הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה אמר " אללה אוהב סוג של קנאה וישנא סוג אחר, הסוג שאללה יתעלה אוהב הוא קנאה עם חשד והסוג שאללה שונא הוא קנאה ללא חשד" (סוּן בן מאגה).

זכות הנשים כאמהות באיסלאם

אללה ישתבח שמו ויתעלה ציווה על המוסלמים להטיב להורים בהרבה פסוקים בקוראן הקדוש, אללה יתעלה אמר בספרו הנשגב "ריבונך ציווה כי לא תעבדו בלתי אם אותי, ותגמלו חסד עם אביכם ועם אמכם, ואם יגיעו לזקנה במחיצתך – שניהם יחדיו או רק אחד מהם – אל תגיד להם, קצתי בכם, ואל תגער בהם, ודבר עמם בכבוד" (סורת המסע הלילי:23).

האיסלאם הפך את הציות וההטבה להורים בכלל ולאם בפרט לאחת הסיבות אשר מובילים לכניסת גן עדן ביום תחית המתים, איש בא לנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה כדי לבקש רשות ללכת לג'יהאד, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה שאל אותו אם האמא שלו עדיין בחיים, האיש השיב בחיוב, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה אמר לו:תהיה בשורותיה והגן מתחת לרגליה". (אלמוסתדרכ).

האם קודמת לאב ביחס הטוב וברחמנות מצד הבנים על רקע שהאישה היא הצד החלש בחברה, אבו הורייה ירצהו אללה אמר כי איש אחד בא לנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה ושאל: מי הוא זכאי ביחס הטוב? הנביא מוחמד אמר: אמא, ולאחר מכן אמא ועוד אמא ולאחר מכן אבא" (צחיח אל בוכרי).

החדית' של הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה מבהיר את הזכויות ומעמדה הנכבד של האם באיסלאם אשר עולה על אלה של האב כתוצאה לסבל אשר האם חווה בשלבים שונים בחייה הן ההיריון והלידה והן ההנקה וטיפול בילדים.

אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב " ציוונו על האדם לכבד את הוריו, אמו הרתה בו ברחמה בעמל ויגע, וחלפו שנתיים עד גמילתו, - הודה לי ולהוריך, הן סוף כולם לשוב אלי" (סורת לוקמאן:14).

האיסלאם אסר את אי הציות לאם כל עוד לא בישקו מהאדם לעשות דברים אסורים כיוון שהציות לאללה יתעלה מוקדמת על הציות להורים ,

הנביא מוחמד עלו בירכה ושלו " אללה יתעלה אסר עליכם את אי הציות לאמהות, הריגת הבנות ובזבוז הכספים" (מסופר על ידי בוכרי).

אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב " ואם ידחקו בך שניהם לצרף לי שותפים אשר אינך יודע עליהם דברי, אל תישמע להם כי אם לווה אותם בעולם הזה בדרך ארץ, ונהג כדרך החוזר אלי בתשובה. לבסוף תוחזרו אלי. ואז אודיעכם את אשר עשיתם" (סורת לוקמאן:15)

אללה יתעלה תלה את רצונו על האדם ברצונם של ההורים כדי להבהיר את גדולת זכותם של שני ההורים כדי להאיץ את הבנים לספק להם חיים נכבדים, הנביא מוחמד עליו בירכה ושלו אמר "רצונו של אללה יתעלה תלוי ברצונם של ההורים, וכעסו של אללה תלוי בכעסם של ההורים" (צחיח בן חבאן).

האיסלאם בא כדי לחזק את הקשרים בין בני האדם, לכן האיסלאם חייב את הבנים לשמור על קשר טוב עם ההורים אפילו אלה שאינם מאמינים בדת האיסלאם, אסמאא בת אבו בקר ירציה אללה סיפרה כי האמא שלה באה לבקר אצלה בעודה לא האמינה בדת האיסלאם, אז היא הלכה לנביא מוחמד עליו בירכה ושלו ואמרה לו: אמא באה לבקר אצלי והיא מעוניינת באיסלאם, אני צריכה לשמור על קשר איתה? הנביא מוחמד עליו השלום השיב: כן, תשמרי על הקשר עם האמא שלך" (צחיח בן חבאן).

דת האיסלאם הפכה את הציות להורים וההטבה להם לאחת הסיבות העיקריות למחילת החטאים, עבד אללה בן עמר אמר כי בא לנביא מוחמד עליו ברכה ושלו ואמר לו: הוי נביא אללה, עשיתי חטא גדול האם יש לי תשובה? הנביא מוחמד עליו השלום שאל: האם ההורים שלך בחיים? הוא אמר: לא, הנביא עליו השלום אמר לו: האם יש לך דודה מצד האם? הוא השיב בחיוב, הנביא מוחמד עליו השלום אמר: תטיב אליה ותכבד אותה". (צחיח בן חבאן).

הדבר הזה מצביע על כך שהדודה מצד האם נהנית ממעמד דומה לזה של האם בהלכה האיסלמית, הנביא מוחמד עליו בירכה ושלו אמר " מעמדה של הדודה מצד האם דומה לזה של אמא". (צחיח אלבוכרי).

האיסלאם שמר על זכות ההורים אפילו לאחר מותם, מאלכ בן רביעה סיפר כי איש בא לנביא מוחמד עליו השלום ושאל: איך להטיב להורים שלי לאחר מותם? הנביא מוחמד עליו השלום אמר לו: תתפלל

לאללה למחול את החטאים שלהם ותקיים את הבטחותם ותבקר בחברים שלהם" (סוּן אבו דאוד).

הזכויות שלה באסלאם כשכנה

האיסלאם חייב את המוסלמים להטיב לנשים, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוֹם אמר " מאמינים נראים בסולדריות והחמלה שלהם כמו מבנה העשוי כחטיבה אחת, תומכים זה בזה, ושלב את הצבעות שלו " (צחיח אלבוכרי).

אללה ישתבח שמו ויעתלה ציווה להטיב לנשים בכלל, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב " הייתכן כי לאחר שתפנו עורף, תחמסו את הארץ ותתנכלו לשארי בשרכם?" (סורת מוחמד:22).

הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוֹם אמר " "אדם שמנתק קשרי המשפחה שלו, לעולם לא יכנס לגן עדן" (צחיח מוסלם).

האיסלאם ראה בהתנהגות הטובה עם הנשים לצדקה, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוֹם אמר " להעניק צדקה לעני היא נחשבת לצדקה אחת, ולעני הקרוב המשפחה נחשבת לשתי צדקות, צדקה וקיום קשר חם עם בני המשפחה וסויע להם " (צחיח בן ח'וזימה).

אם האישה היא שכנה ומוסלמית, אז היא זכאית לשתי זכויות, זכותו של האיסלאם, וזכותו של השכן. אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בקוראן הקדוש " עבדו את אללה ואל תצרפו לו כל שותף, וגמלו חסד עם אביכם ועם אמכם ועם קרובי משפחותכם ועם היתומים והנזקקים ועם השכן קרוב המשפחה ועם השכן הזר ועם הרע אשר לצדכם ועם ההלך בדרכים ועם העבדים אשר בבעלותכם. אללה אינו אוהב את היהיר והרברבן" (סורת הנשים:36).

האיסלאם חייב את המוסלמים להטיב לכל השכנים, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוֹם אמר: " ג'בריל (המלאך גבריאל) המשיך להמליץ עליי לטפל בשכן עד כדי כך שחשבתי שהשכן עומד להנחיל לו." (צחיח אלבוכארי).

האיסלאם אסר על המוסלמים לפגוע בשכנים, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוֹם אמר " אני נשבע באללה שלא מאמין וחזר על זה שלוש

פעמים, החברים של הנביא שאלו: מי הוא? אמר הנביא עליו השלום: האדם שפוגע בשכן שלו" (צחיח אלבוכרי).

האיסלאם עשה את הבטחת זכויות האישה והסיוע לנשים הנצרכות לאחד המעשים שהמוסלמים מתחרים לעשות, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום אמר " תגמול האכפתיות לעניניהם של האלמנות והמסכנים דומה לזה של הלוחם מבלחמת קדש" (צחיח אלבוכרי).

החברים של הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום היו דואגים למצבם של השכנים הנזקקים, טלחה סיפר כי עקב אחרי הח'ליף השני עומר אבן אל ח'טאב בלילה וראה אותו נכנס לאחת הבתים, בבוקר הלכתי לבית זה ומצאתי אישה זקצה עוורת ונכה, שאלתי אותה: מה עשה האישי, שבא לביתך אתמול בלילה? היא אמרה: האישי הזה דואג לענינים שלי מזה זמן רב, הוא משרת אותי ומנקה את האשפה שלי, אז טלחה אמר: למה אני עוקב אחרי המעשים של עומר?.

מה שנזכר לעיל חלק מזכויותיהן של הנשים באיסלאם, אנו מאמינים שהנשים מעולם לא נהנו מזכויות במידה זו של כבוד לאורך ההיסטוריה אלא לאחר הופעתה של דת האיסלאם.

כל עוד אנחנו מדברים על הנשים בהקשר זה אולי מתאים לסקר חלק מהחשדות שהועלו נגד הזכויות של הנשים באסלאם במטרה לעוות את תדמותו של האיסלאם אשר שמר על הכיבוד והאצילות של האישה באסילאם.

החשדות שהועלו נגד הנשים וזכויותיהן באסלאם על ידי שאיפה להקמת כנסים וימי עיון בעלי מניעים נסתרים, שמטרתה יותר מאשר רק להעניק לאישה את החופש המדומה שלה, אינני יודע למה לא מדברים על זכויות של הילדים, הנכים, המובטלים וזכויותיהם של אנשים פגיעים משני המינים אלו שנרדפו בדתם ואמונתם ובפרנסתם ותופסים את הבתים שלהם ומגרשים אותם בכל מקום ונערכים ומקימים כנסים ואסיפות כדי לקרוא לערפדים לתת להם את הזכויות החסרים שלהם, נקודה חשובה היא למה לא מדברים על הצד המואר שמבהיר את האמיתות של דת האיסלאם, בחלק הבא נעסוק בסיכום במניעים הנסתרים האלה שדוחפים אותם לעוות את מצבה הגבוה של האישה באיסלאם.

1- הסתת דעת קהל הן המוסלמי והן הבלתי מוסלמי מהמזמות של

בעלי האינטרסים הפרטיים והמטרות האישיים אשר גייסו כל מאמץ אפשרי להסית את דעתם של האנשים מהסוגיות החשובות, אנו כמוסלמים חושבים כי הסוגיות האלו הן סוגיות חסרי ערך כיוון שהאיסלאם פסק בכל הסוגיות והעניינים האלה, האנשים האלה רוצים להופיע בדמותם של המהגנים על זכויות האישה כדי לנצל את האימון של הנשים ולהניע אותם כמו כלי השחמט במטרה להשיג את האינטרסים האישיים שלהם.

2- ההתפשטות של השחיתות וחוסר המוסריות בחברות, החברה שבה מתפשט הריקבון יהיה קל מאוד לתפוס אותה ולנצל את המשאבים והאוצרות שלה לטובת האויבים, על רקע התשת הכוח האנושי שנחשבת למגן של החברה בשעשועים ותענוגים האסורים, פרופ' הנרי מכאוו אומר כי ישנם השלכות פוליטיות, תרבותיות ומוסריות למלחמה המערבית באומה הערבית ואסלאמית, המלחמה זו פגעה בנכסים, המשאבים של האומה ושללה ממנה את הדברים היקרים ביותר: הדת, אוצרות התרבות והערכים התרבותיים והרוחניים שלה.

הדאגה שלהם באישה – אם הם כנים- לא מוגבלת לקרוא לזכויותיהו של הנשים בגיל מסוים ולהתעלם מהן בגיל אחר, שאלה חשובה היא איפה הקריאה והתביעה שלהם בזכויות הנשים כאם זקנה אשר נזקקה לטיפול מיוחד בגיל הקשישה. בידיעה שהאיסלאם ראה בטיפול באיש בעת ההזדקנות לאחד הדברים אשר מחזקים את הקשר בין האדם המוסלמי לבין ריבונו, בעוד שאנחנו מבחינים בהתפשטות בתי הקשישים במדינות אשר קוראות להגן על זכויות האישה. האיסלאם העניק לאישה מעמד גבוה והגן על הזכויות שלה.

השנאה העמוקה של הקנאים מאנשי הדתות האחרות נגד האיסלאם, סמואל זומיר ראש האגודת ההתנצרות בכנס ירושלים בשנת 1935, המשימה של הפצת הדת הנוצרית במדינות האיסלאם לא להכניס את המוסלמים לדת הנוצרות אלא לדחוף את המוסלמי להמיר את דתו ולנתק את קשר שבינו לבין אללה וניתוק הקשר בינו לבין המוסריות שנחשבת לבסיס של האומות, ובכך המשימה שלכם היא חוד החנית של כיבוש קולוניאלי בממלכות האסלאמיות.

פרופ' אחר אומר " אם יכלנו להוציא את האישה ולרכוש את האימון שלה, אז אנחנו השגנו את המטרה שלנו...?? הם משתדלים להפיץ את השחיתות וחוסר מוסריות במטרה לתפוס את מדינות האיסלאם, הם

מנסים לעוות את תדמיתו של האיסלאם על ידי החשדות נגד דת האיסלאם והמוסלמים, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב "לא תנוח דעתם של היהודים, וגם לא של המוצרים, עד אם תלך בדתם. אמור, רק דרך הישר הניתנת מעם אללה היא דרך הישר. אם תנהה אחר משוגות לבם לאחר שהוענקה לך הדעת, לא יקום לך מגן ומושיע מפני אללה" (סורת הפרה:120).

המטרה של החשדות האלה נגד זכויות האישה באיסלאם לעתים קרובות היא לדחוף את האישה לוותר על הכבוד והצינעות שלה ולהפיל אותה על ידי הפיכת האישה המערבית לדוגמה ומופת לנשים במדינות האיסלאם, אנו קוראים לכל אישה הן מוסלמית והן בלתי מוסלמית שקוראת את הספר זה להשיב על השאלה: האם המצב של האישה במדינות המערב בימים אלה הוא מצב נכבד או מביש ומעורר את החמלה?

פרופ' הנרי מכאוו אומר כי הבחורה האמריקאית חיה חיים מופקרים, היא מאבדת את התמימות שלה על רקע הכרת עשרות הנערים לפני הנישואים והופכת לאישה רמאית, האישה בחברה האמריקאית נוטה לחקות את ההתנהגות של הזכרים דבר שהופך אותה לאגרסיבית ומובלבלת שאינה מסוגלת לחיות חיי נישואים, האימהות נחשבות לשיא ההתפתחות האנושיות ושלב ההיפטרות מהתאוות כדי להיות עבדים של אללה יתעלה.

כל אדם שפוי מבין את מידת הניצול המלוכלך לנשים, הם מנסים על ידי כלי התקשורת הן בעיתונים והן ברדיו וטלוויזיה להפוך את האישה למוצר ואמצע ליהנות מיצר המין, האנשים אלה הם אשר בגדו באישה והעליבו את האם והשכנה, לאמתו של דבר האנשים הם אשר קיפחו את הזכויות של הנשים ושללו ממנה את החירות שלה, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוה אמר " התייחסו לנשים בחביבות " .

המצב של האישה בחברות המערביות הוא תגובה לעוול וקיפוח הזכויות של הנשים אשר נקבע על ידי הכנסייה בימי הביניים, בעוד שהאיסלם העניק לאישה את הזכויות שלה והשווה בין הזכר והנקבה בכל התחומים חוץ מההדפה של הזכרים על פני הנקבות המבוסס על השנויים הגופניים והנפשיים בין הגבר לאישה.

ד"ר ג'. ליבון אומר בספרו "תרבות הערבים" " אם אנחנו רוצים לדעת את מידת ההשפעה של הקוראן בנוגע לנשים, אז אנו חייבים

להבחין במצב הנשים בימי פריחת התרבות הערבית, מדבריהם של היסטוריונים על מצבה של האישה בתקופה זו מתברר כי האישה זכתה במעמד נכבד ובזכויות הנשים באירופה בעידן המודרני. האיסלאם הוא אשר הרים את מעמדה של האישה ולא הנצרות, הנוצרים בימי הביניים העליבו את הנשים והתייחסו אליהן בגסות לפני שילמד כיצד להתייחס לנשים ולהטיב להם מהערבים.

ריבוי נשים באסלאם

ריבוי הנשים או נישואים ליותר מאישה אחת הוא מנהג עתיק באיסלאם וגם בדתות הקודמות הנשכר בתורה ובברית החדשה, נביאים רבים לפני שליחותו של הנביא מוחמד עליו בירכה ושלום אשר התנשאו פעמים רבות, הנביא אברהם עליו השלום היה נשוי עם שתי נשים, הנביא יעקב היה נשוי עם ארבע נשים בעוד שהנביא שלומו היה נשוי עם הרבה נשים, סוגית ריבוי הנשים אינה סוגיה הקשורה לדת האיסלאם לבדו, אלא שהדבר הזה מתפשט בהרבה דתות ותרבותיות לאורך ההיסטוריה.

התורה

ספרים של התנ"ך לא אוסרים את ריבוי נשים אלא שאוסרים להתנשא מאישה ואחותה באותו עת, נזכר בתנ"ך בספר שמואל כי הנביא דוד עליו השלום היה נשוי עם כמה נשים בנוסף לאמות שלו, נזכר גם בספר מלכים כי הנביא שלמה עליו השלום היה נשוי עם שבע מאות נשים בנוסף לשלוש מאות אמות.

כאשר נשלח הנביא משה עליו השלום אישר את ריבוי הנשים מבלי לקבוע מספר מסוים של בתי הזוג עד שבני תלמוד החליטו לקבוע מספר מסוים לבתי הזוג, אלא שישנם חלק מהמדענים הדתים של בני ישראל אסרו את ריבוי הנשים, ואחרים התירו את ריבוי הנשים במקרה שיהיה נשוי לאישה חולה או עקרה.

הברית החדשה

הנביא ישוע עליו השלום נשלח כדי להשלים את ההלכה של הנביא משה עליו השלום, הברית החדשה לא אסרה את רבוי הנשים ולא הכילה פסוק אחד אוסרת את רבוי הנשים.

"דיתר מיט" המלך של אירלנד היה נשוי עם שתי בתי זוג והמלך "פרידריך השני" היה נשוי עם שתי בתי זוג בהסכמת הכנסייה דבר שעשה את סוגית איסור או התרת ריבוי הנשים בידי אנשי הכנסייה.

הגרמני "מרתן לותר" המיסד של הדוקטרינה הפרוטסטנטית שהיה רואה כי רבוי הנשים אינו עומד בסתירה להוראות ההלכה הנוצרית אומר "כן, אלוהים התיר לכמה מאנשי התנ"ך בנסיבות מיוחדות לשאת משתי בתי זוג, ומותר לנוצרי שרוצה לעקוב אחריהם לעשות את זה כל עוד נכח בעליל כי התנאים שלו דומים לתנאים שלהם ורבוי הנשים טוב יותר מגירושין".

האיסור של רבוי הנשים בנוצרות בא כתוצאה של הוראות אנשי הכנסייה ולא על פי אופייה של הדת הנוצרית, הכנסייה החדשה בראשותו של האפיפיור ברומא אוסרת את רבוי הנשים.

הערבים בתקופה שלפני התגלות האסלאם

ריבוי נשים היה ידוע ומתפשט בקרב השבטים הערביים לפני התגלות האיסלאם ללא כל הגבלה על מספר הנשים.

ריבוי נשים היה ידוע גם כן אצל המצריים הקדמונים, הפרסים, האשורים, היפנים, ההודים, הרוסים, הגרמנים והמלכים של יוון.

מכאן מתברר כי פוליגמיה אינה קשורה לאיסלאם בלבד אלא שהדבר הזה היה מתפשט אצל האומות הקודמות וכאשר הופיע האיסלאם התיר את ריבוי הנשים וקבע תנאים בסיסיים אשר מגבילים אותו:

1- האיסלאם קבע את מספר בנות הזוג בארבעה נשים, כאשר נודע לנביא מוחמד עליו בירכה ושלום כי ג'ילאן בן סלמה אלת'קפי התאסלם בעודו נשוא מעשרה נשים אמר לו "תבחר ארבעה מביניהן".

2- הצדק והשוויון בין בנות הזוג, אללה ישתבח שמו ויתעלה התיר את ריבוי הנשים בתנאי להשיג את הצדק והשוויון בין בתי הזוג, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוש אמר " האדם הנשוי משתי בנות זוג ולא נהג בצדק ביניהן, יבוא ביום תחיית המתים עם אחד הצדדים שלו שנפל" (אלמוסתדרכ).

צדק ושוויון בהקשר זה קשורים לדברים חומריים כגון הוצאות, חלוקת עושר הוגנת, מתנות, זמן, וכו'. דבר זה חל גם על עניינים רגשיים, כגון אהבה ונטייה של הלב כלפי אישה אחת על פני אחרות, אלא שהנטייה הזו לא נחשבת לחטא כיוון שזה לא ברצונו של האדם בתנאי שלא יוביל לקפח את שאר בנות הזוג, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב " לעולם לא תוכלו לעשות צדק בין הנשים, אף אם תשתדלו. ואולם תרחיקו לכת בפנייתכם (אל האחת), פן תשאירו (את האחרת) תלויה ועומדת. אם תשלימו ותהיו יראים, הנה אללה סולח ורחום." (סורת הנשים:129).

גברת עאישה אשתו של הנביא מוחמד עליו ברכה ושלוש ירציה אללה סיפרה כי הנביא מוחמד עליו השלום היה מחלק את הכל בצדק בין נשותיו ולאחר מכן אומר: הוי אללה, זו החלוקה שלי במה שאני מחזיק, הוי אללה, אל תאשים אותי על מה שאתה לבד מחזיק (הנביא מוחמד עליו השלום מתכוון לרגשות של הלב).

3- היכולת לפרנס את האישה השנייה והילדים שלה, במקרה שהאדם אינו מסוגל לכלכל את האישה השנייה ואינו מסוגל למלא את הדרישה הבסיסית שלה חייב שלא לקחת לו אישה שנייה.

הבה נסתכל על כמה תנאים של כמה חברות, ולאחר מכן להעריך האם ריבוי נשים הוא פתרון טוב לבעיות שמתרחשות, וגם את הנוהג של ריבוי נשים הוא לטובת אישה או נגדה! הנקודות הבאות להוכיח שמונוגמיה במצבים רבים מובילה להפקרות, זנות או גירושין.

בחלק הבא, אנו נסקר כמה דברים המתפשטים כמעט בכל החברות, ולאחר מכן נקבע האם ריבוי נשים הוא מעשה טוב או מעשה מתועב, האם הוא לטובת אישה או נגדה!

1- במקרה של אישה עקרה שבעלה רוצה להוליד ידלים, השאלה עכשיו היא מה המצב הטוב והמתאים לאישה במקרה הזה? להתחתן עם אישה שנייה או לגרש אותה ללא כל עברה.

2- אישה חולה במחלה כרונית ואינה יכולה לקיים את קשרי הנישואים עם בעלה, השאלה עכשיו היא מה המצב הטוב והמתאים לאיש במקרה הזה? להתחתן עם אישה שנייה בעודו שומר על כבודה או לגרש אותה.

3- ישנם גברים שהם חזקים מבחינה מינית עד כדי כך שאישה אחת לא תוכל למלא את התשוקה המינית והטבעית שלו. או שהווסת של אשתו ארוך יותר מהרגיל, ישנן נשים שאין להן תשוקה מינית טבעית כדי להתאים את זה של הבעל, השאלה עכשיו היא מה המצב הטוב והמתאים במקרה הזה? האם עדיף לאדם להתחתן עם אישה שנייה או ימלא את התשוקה המינית שלו בצורה בלתי חוקית מחוץ לנישואין?

4- אין ספק בכך שהמלחמות והסכסוכים המתפשטים בחברות רבות בעולם גובים הרבה קורבנות שרובם גברים, ההוכחה לכך היא מלחמת העולם הראשונה ומלחמת העולם השנייה שגבו את חייהם של עשרים מליונים של גברים אשר השתתפו בשתי המלחמות, במקרה כזה, אם היה לכל גבר רק אישה אחת, מה יהיה גורלן של שאר הנשים שנותרו ללא נישואים חוקיים, האם נגזר על הנשים האלה לספק את התשוקות המיניות שלהן בדרכים בלתי חוקיות דרך ניאוף?!?! או שיקבלו את ריבוי הנשים וימלאו את יצר המין שלהן במסגרת הנישואים, אין ספק כי רבוי מספר הנשים ללא בעלים מקיל על גברים ללכת בדרכה של תועבה.

5- ישנם הרבה אלמנות וגרושות, השאלה עכשיו היא מה המצב הטוב והמתאים לאישה במקרה הזה? שתישאר ללא נישואים או לקבל להיות אשתו השנייה של אדם ישר אשר יהגן על הכובד שלה.

האם ריבוי הנשים קיים בחברות מודרניות?

ריבוי הנשים קיים בכל החברות המודרניות, אלא שבחברות הלא מוסלמיות מתרחש מחוץ לנישואים בצורה של מאהבות וחברות, יחסים אסורים אלה נועדו רק כדי למלא את היצר המיני ללא כל אחריות כספית כלפי הנשים, הקשר הזה אינו מחייב את הגבר להודות באבהותו של הילדים, במקביל, ריבוי הנשים בחברה האסלמית נקבע בארבע בתי זוג ומחייב את הגבר לשלם מוהר לאשתו ולהודות בילדים ולשאת באחריות לכלכל את אשתו ואת הילדים שלו.

אחד יכול לומר, אם אנחנו מתירים ריבוי נשים לגברים , מדוע אינו מותר לנשים ריבוי בעלים?

התשובה לשאלה זו היא השוויון בין הגבר לאישה בעניין זה בלתי אפשרי מסיבות טבעיות ופיזיות רבות.

הסיבות הטבעיות: הגברים בכל החברות בעולם הם אשר משתלטים על משקי הבית בשל היותם הצד החזק יותר, ובמקרה שהאישה נשוייה משני גברים או יותר, אז תעלה השאלה: מי היה המשתלט על הבית? דבר שעלול להוביל לתחרות מזיקה, קנאה, כעס ושנאה בין הבעלים ולגרום להרס רב בחברה.

הסיבות הפיזיות: האישה יכולה להיכנס להיריון פעם אחת בשנה בניגוד לגבר שיכול להוליד יותר מילד אחד על ידי נשים רבות באותו זמן, ואם הותר לנשים ריבוי בעלים, אז למי ייחסו הילדים?

קריאות הוגי הדעות במערב לריבוי נשים

בחלק הבא נצביע על כמה אמירות של הוגי הדעות המערביים אשר קוראים לריבוי הנשים בחברות שלהם ורואים בו הפתרון היחיד של הבעיות המתפשטים בחברות שלהם.

הפילוסוף הצרפתי "גוסטב לובון" אומר בספרו "סיפור התרבות": ריבוי נשים מאפשר לחברה להפחית את המשבר החברתי ומונעת את הבעיה של הפילגשות ומטהר את החברה מילדים לא חוקיים .

"אני בסאנט" אומרת בספרה "הדתות המתפשטות בהודו": "קראתי בתנ"ך שהחבר הכי קרוב לאלוהים ואשר פועל לפי רוצונו היה נשוי ליותר מאישה אחת. יתר על כן, הברית החדשה לא אסרה את ריבוי הנשים על הגברים אלא שאסרה אותו על הכוהנים והמשרתים בכנסייה, גם ספרי דת הודיים התירו את ריבוי הנשים, אלא שהם מאשימים את האיסלאם אשר הגביל את ריבוי הנשים בארבע בנות זוג, משום שקל לאדם לעקוב אחרי הפגמים באמונות אחרות, אלא שהם אינם מעיזים להתנגד לזונות המתפשטות בחברות המערבי, ממבט בוחן ונקוב על החברה המערבית יתברר כי רק כמה אנשים טהורים וישרים הם אשר מכבדים את מערכות היחסים בחיי הנישואין ואינם מקיימים יחסי מין מחוץ לנישואים, ריבוי הנשים בחברה האיסלמית נועד לשמור על הכבוד

של האישה, ריבוי נשים באיסלאם הוא טוב יותר מהזנות המתפשטת בחברה המערבית שמתירה לגבר לקיים יחסי מין עם פילגשות וחברות במטרה למלא את יצר המין באופן זמני ללא כל התחשבות לרגשות, הצרכים וכבודן של הנשים, לכן אל תאפשרו לאדם הנוצרי להאשים את המוסלמי בדברים אשר מתירים בחברה שלהם."

העדות של האישה

אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב "הוי המאמינים, בעשותכם זה עסקאות באשראי לזמן קצוב, ויכתוב זאת לכם הסופר ללא רמייה. "אל ימאן" הסופר לכתוב כדרך שלימדו אללה. עליו לכתוב, ויכתוב לו בעל החוב, ויירא את אללה ריבונו, ולא יפחית מחובו מאומה. אם בעל החוב הוא שוטה או נחשל או שאינו יכול להכתיב בעצמו, יכתיב פטרונו ללא רמייה, הקימו שני עדים מבין הגברים, ואם לא ימצאו שני גברים, כי אז גבר אחד ושתי נשים אשר יניחו דעתכם כעדות – אם תשכח האחת, תזכיר לה רעותה" (סורת הפרה:282).

אללה ישתבח שמו ויתעלה הבהיר לנו בפסוק הזה כי הבטחת הזכויות של האחרים על ידי העדות של שני גברים או גבר אחד ושתי נשים.

הרגשות של האישה עלולות להשפיע על צירופי הנסיבות של העדות שלה, לכן החוכמה האלוהית קבעה שלא לקחת בעדות האישה בפשעים החמורים, אם האישה היתה במקום שבו התרחש פשע רצח, אז היא לא תוכל להישאר במקום ותמהר לצאת מהמקום הזה ככל האפשר או לעצם את העינים שלה עד שלא תראה את המראה המפחיד הזה דבר שעלול להשפיע על העדות שלה.

למרות שהאיסלאם העניק לאישה את חופש העצמאות כספית וקבלת החלטות פיננסיות והשווה בינה לבין הגבר בעניין זה, אלא שהפך את התפקיד של האישה הטבעית בחיים שהוא לטפל בילדים והמשפחה שלה חייבה אותה להישאר בבית לזמנים ארוכים בהשוואה לגברים, הדבר שהרחיק את האישה מהשתתפות במקומות של קנייה ומכירה אשר מתרחש בהם ריבים הפננסיים.

האשמת שווא היא לומר שהפיכת העדות של שתי נשים שווה

לעדוֹתוֹ שֶׁל גֵּבֶר אֶחָד בְּאִיסְלָאָם מֵהוּוֹה עֵלְבוֹן לְאִישָׁהּ, הָאִיסְלָאָם הָעֵנִיק לְנָשִׁים לְבָדָם אֶת הַזְכוּת לְעֵדוֹת בְּעֵינַיִם שֶׁל הַנָּשִׁים כְּגוֹן הוֹכַחַת הַבְּתוּלָה שֶׁל אִישָׁהּ, לִידָה וּפְגָמֵי הַמִּין שֶׁל הַנָּשִׁיִּים, בְּמִקְבִּילִי, יֵשׁ לְצִיּוֹן כִּי הַהִלְכָה הָאִסְלָאֵמִית דּוֹחָה אֶת עֵדוֹתוֹ שֶׁל גֵּבֶר אֶחָד בְּעֵינַיִם הַכֹּסְפִיִּים, אֲנוּ יוֹכְלִים לֹאמֹר שֶׁהָאִישָׁה נִבְדְּלָה מֵהַגֵּבֶר בְּעֵדוֹתֶיהָ בְּעֵינַיִם הַחֲמוּרִים יוֹתֵר מֵהָעֵינַיִם הַפְּנֹנְסִיִּים.

רְאוּי לְצִיּוֹן כִּי הָאִיסְלָאָם אֵינוֹ מִקְבֵּל אֶת עֵדוֹת שֶׁל גֵּבֶר אֶחָד בְּנוֹגַע לְעֵינַיִם הַפְּנֹנְסִיִּים אֲלֵא לְאַחַר אִישׁוֹר אֶת הָעֵדוֹת הַזֹּאת עַל יְדֵי גֵבֶר אַחֵר וְשְׁתֵי נָשִׁים, וּמַעוֹלָם לֹא שָׁמְעָנוּ שְׁאִישׁ אֶחָד רָאָה בְּזֶה עֵלְבוֹן לְכַבּוּדוֹ שֶׁל הַגֵּבֶר.

בְּנוֹסֵף לַכֶּךְ, הָעֵדוֹת בְּאִיסְלָאָם אֵינָה פְּרִיבִּלְגִיָּה אֲלֵא נֹטֵל שְׁאֲנָשִׁים רַבִּים מִנְּסִים לְהַתְּחַמֵּק מִמֶּנּוּ, לְכֵן אֵלְלָה יִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה אֲמַר בְּסִפְרוֹ הַנִּשְׁגָּב " אֵל לְעֵדִים לְסֵרֵב אִם יוֹזְמָנוּ" (סוֹרַת הַפְּרָה: 282).

אֵלְלָה יִתְעַלֶּה פְּנָה בְּדַבְּרִיו בְּפִסּוֹק הַזֶּה לְשֵׁנֵי הַמִּינִים הֵן הַזְכָּרִים וְהֵן הַנְּקִבּוֹת, וְאִם יִדְעֵנוּ כִּי הָעֵדוֹת הֵיא נֹטֵל כְּבָד אֲשֶׁר אֲנָשִׁים רַבִּים מִתְּחַמְּקִים מִמֶּנּוּ כְּתוּצָאָה לְנִזְקִים שֶׁל הַנוֹכַחוֹת בִּישִׁיבוֹת שֶׁל בְּתֵי הַמִּשְׁפָּט שְׁעִלּוֹלוֹת לְהַתְּמַשֵּׁךְ לְתַקּוּפָה אֲרוּכָה בְּנוֹסֵף לְנִטְלִים כֹּסְפִיִּים וְגוֹפְנִיִּים, בְּמִקְבִּילִי, הָאִיסְלָאָם מְנַסֶּה לְהַקְלֵ עַל הָאִישָׁה אֶת נִטְלֵי הַחַיִּים כְּכֹל הָאֲפֻשֶׁר כְּדִי שֶׁתִּתְּפַנֶּה לְעֵינַיִם הַמִּשְׁפָּחָה, דְּבַר זֶה נִחְשָׁב לְכַבּוּד לְאִישָׁהּ.

דַּת הָאִיסְלָאָם הִפְכָה אֶת עֵדוֹתֶיהָ שֶׁל הָאִשָּׁה שׁוּוֹה לְעֵדוֹתוֹ שֶׁל הַגֵּבֶר כְּאֲשֶׁר הַגֵּבֶר מְאִשִּׁים אֶת אִשְׁתּוֹ בְּזִנּוּת, אֵלְלָה יִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה אֲמַר בְּסִפְרוֹ הַנִּשְׁגָּב " הַנּוֹתָנִים דּוֹפֵי בְּנִשְׁוֹתֵיהֶם, וְאִין לְהֵם עֵדִים מִלְּבַד עֲצָמָם, יִישְׁבְּעוּ בְּאֵלְלָה אַרְבַּעַה פְּעָמִים כִּי עֵדוֹת אֲמַת בְּפִיהֶם,* וּבְפַעַם הַחֲמִישִׁית (יִישְׁבְּעוּ) כִּי קִלְלַת אֵלְלָה עַל רֵאשָׁם אִם שָׁקַר בְּפִיהֶם.* לְמַעַן יוֹסֵר הָעוֹנֵשׁ מְעַלִּיָּה, תִּישְׁבַּע בְּאֵלְלָה אַרְבַּע פְּעָמִים כִּי שָׁקַר בְּפִי (בְּעַלָּה),* וּבְפַעַם הַחֲמִישִׁית – כִּי חֲמַת אֵלְלָה עַל רֵאשָׁה אִם אֲמַת בְּפִיו" (סוֹרַת הָאוֹר: 6-9).

הָאַחֲרִיּוֹת הַכֹּסְפִיּוֹת וְהַמוֹסְרִית שֶׁל מִשְׁקַ הַבַּיִת

אֵלְלָה יִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה אֲמַר בְּסִפְרוֹ הַנִּשְׁגָּב " הַגֵּבֶרִים מוֹפְקָדִים עַל הַנָּשִׁים בְּתוֹקֵף כָּל אֲשֶׁר רוֹמֵם בּוֹ אֵלְלָה אֶת אֱלֹהֵי, וּבְתוֹקֵף הַמִּמּוֹן שִׁיּוּצִיאֻ. הַטּוֹבוֹת הָאֲדוּקוֹת הַשּׁוֹמְרוֹת עַל הַנִּסְתֵּר כְּדֶרֶךְ שִׁישְׁמוֹר אֵלְלָה.

אשר לנשים אשר תחששו פן תמרודנה, הטיפו להן מוסר ופרשו מהן במשכב, והכו אותן. ואם תישמענה לכם, אל תבקשו דרך לצאת כנגדן, ואללה עליון וכביר" (סורת הנשים: 34).

הפסוק הזה מדגיש כי האחריות הכספית והמוסרית של משק בית היא באחריותו של הבעל, המבנה הפיזי והשכלי של הגבר מכשירים אותם לשאת באחריות הכספית והמוסרית לכלכל את אשתו והילדים שלו, יתר על כן, דת האיסלאם חייבה את האיש לכלכל ולפרנס את בני משפחתו ולהגן עליהם, הנביא מוחמד עליו בירכה ושלום דיווח לנו כי הגבר הוא האחראי על פרנסת משפחותו.

האישה אינה יכולה לשאת באחריות הכספית והמוסרית של משק הבית בגלל המבנה הפופני והרגשי החלש שלה ובשל הכאבים הקשורים לווסת, הריון, לידה, הנקה וטיפול בילדים, כל הדברים האלה משפיעים על המצב הנפשי והגופני של האישה ומונע ממנה לשאת באחריות הכספית על משק בית.

הסופר המצרי המפורסם עבאס מוחמוד אלעקאד אומר: "האישה נהנית ממבנה רגשי מאוד מיוחד שאינו דומה לזה של הגבר, כיוון שחברות לילד הפעוט דורשת הרבה דמיון בין המנטליות וההבנה שלה ולבין אלה של הפעוט, וזה הוא מהותו של המבנה של האישה, לכן האישה מצייתת לרגשות שלה יותר מהגברים".

ד"ר אלכס כרירל חתן פרס נובל אומר בעודו מבהיר את ההבדלים האורגניים הטבעיים בין גבר לאישה: "עניינים שמבדילים בין גבר לאישה אינם מוגבלים אך ורק באיבר המין, הרחם וההריון. הבדלים אלה גם אינם מוגבלים בהבדל בשיטות הוראה של גבר ואישה. למעשה, הבדלים אלה בעלי טבע בסיסי, ישנם הבדלים בנוגע לרקמות ובחומרים הכימיים הנפרשים בלוטות מסוימות בגוף, על ידי הכימיה של הגוף בין הגבר לאישה, הכימיה של הגוף גם היא שונה בשניהם. האישה שונה לחלוטין מגבר בנוגע לחומר הכימי הנפרשי על ידי השחלה של האישה".

מי שקוראים לשוויון מלא בין גברים לנשים מתעלמים מעובדות בסיסיות והבדלים מהותיים אלה. הם קוראים לשיטה אחת של הוראה וסוג אחד של עבודה ומשימות לשניהם ומעלימים עין מההבדלים והשינויים בין הגבר לאישה, כגון הטבע הנחלש של הנשים, כל תא בגופה של האישה נושאת את האופי של נשים, החוקים של תפקידי האיברים קבועים ומדויקים ואי אפשר לשנות אותם

כדי להתאם לשאיפותם של בני האדם, **לכן אנחנו חייבים לקבל את החוקים אלה מבלי לנסות לשנות אותם**, הנשים צריכים לפתח את כישרונותיהן בהתאם לטבע הנשי שלהן ולהתרחק מחיקוי גברים.

הגברים מוכשרים באופן טבעי ומתאים לשאת באחריות האחריות הכספית והמוסרית של משק הבית.

הזכות של האישה בירושה

לפני התגלות האיסלאם נשללה מהאישה את זכותה בירושה שהיתה מוגבלת בגברים אשר מהגנים על השבט, ובהופעתה של דת האיסלאם העניקה לאישה את זכותה בירושה, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב: " אללה מצווה כי כך תנהגו בילדיכם: לבן חלק כחלקן של שתי בנות, ואם רק בנות – יותר משתיים – להן שני שלישים בעיזבון. ואם יחידה היא, לה המחצית. אשר להורים, לכל אחד מהם שישית בעיזבון – אם יש לו ילד. ואם אין לו ילד, והוריו הם יורשיו, כי אז שלישי לאמו. ואם יש לו ילד. ואם אין לו ילד, והוריו הם יורשיו, כי אז שלישי לאמו. ואם יש לו אחים, שישית לאמו. – כך תחלקו לאחר קיום צוואתו וסילוק חובותיו. אבותיכם ובניכם – לא תדעו מי מהם עשוי להועיל לכם יותר. לכן קבע כל זאת אללה. אללה יודע וחכם" (סורת הנשים:11).

בן עבאס ירצהו אללה סיפר בפרוש הפסוק הקוראני שבו אמר אללה ישתבח שמו ויתעלה: " הוי המאמינים, לא הותר לכם לרשת נשים בעל כורחן. אל לכם למנוע בעדן מלהינשא וכך ליטול מהן מקצת מאשר נתתם להן, אלא אם כן יעשו תועבה שאין ספק בה. חיו עמן כדין, ואם תמאסו בהן – יש אשר תמאסו בדבר-מה ואללה יהפכנו לטובה גדולה" (סורת הנשים:19). כי קרובי המשפחה של האדם המת לפני התגלות האיסלאם נהגו להתנשא מאשתו של האדם המת ומשיאים אותה לאדם אחר.

דת האיסלאם אסרה את זה והעניקה לאישה את הזכות המלאה בירושה, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב " הוי המאמינים, לא הותר לכם לרשת נשים בעל כורחן. אל לכם למנוע בעדן מלהינשא וכך ליטול מהן מקצת מאשר נתתם להן, אלא אם כן יעשו תועבה שאין ספק בה. חיו עמן כדין, ואם תמאסו בהן – יש אשר תמאסו

בדבר-מה ואללה יהפכנו לטובה גדולה" (סורת הנשים:19).

אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב " לבנים חלק בעיזבון ההורים וקרובי המשפחה, ולבנים חלק בעזבון ההורים וקרובי המשפחה, אם מעט הוא ואם רב – חלק שייפסק כדין" (סורת הנשים:7).

שיח' "סייד קוטב" אומר בפרוש הפסוק הזה: זה העיקרון הכללי שבו האסלאם העניק לנשים את זכות הירושה לנשים כמו הגברים ושמר על הזכויות של הבנים הקטנים, לפני התגלות האיסלאם נהגו הערבים לשלול את זכותם של הבנים הקטנים משום שהיו מתייחסים לאנשים לפי השתתפותם במלחמות וביצור, בעוד שהאיסלאם התייחס לאנשים בהיותם בני אנוש.

אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב " אללה מצווה כי כך תנהגו בילדיכם: לבן חלק כחלקן של שתי בנות, ואם רק בנות – יותר משתיים – להן שני שלישים בעיזבון. ואם יחידה היא, לה המחצית. אשר להורים, לכל אחד מהם שישיית בעיזבון – אם יש לו ילד. ואם אין לו ילד, והוריו הם יורשיו, כי אז שלישי לאמו. ואם יש לו ילד. ואם אין לו ילד, והוריו הם יורשיו, כי אז שלישי לאמו. ואם יש לו אחים, שישיית לאמו. – כך תחלקו לאחר קיום צוואתו וסילוק חובותיו. אבותיכם ובניכם – לא תדעו מי מהם עשוי להועיל לכם יותר. לכן קבע כל זאת אללה. אללה יודע וחכם" (סורת הנשים:11).

אללה ישתבח שמו ויתעלה הבהיר לנו בפסוק הקוראני הזה שלושה סוגים של מניות לירושה של האישה:

- 1- חלקה של הנקבה יהיה שווה לחלקו של הזכר
- 2- חלקה של הנקבה יהיה שווה לחלקו של הזכר או קצת פחות.
- 3-חלקה של הנקבה שווה לחצי חלקו של הזכר.

משמעות הדבר היא שהמינימום של חלק האישה בירושה הוא שווה לחצי חלקו של הגבר, בהתחשב לעבודה שאין כל אחריות פיננסית המוטלת על האישה הן בהיותה ילדה או אחות והן אישה או אמא, האחריות אלה תמיד מוטלות על הגבר.

האיסלאם חייב את הגבר לכלכל ולפרנס את המשפחה שלו בעוד שפיטר את האישה מלשאת באחריות הזו, אפילו לאחר מותו של הבעל

הבנים או קרובי המשפחה של המת הם אשר אחראים לפרנס את האלמנה שלו, האיסלאם לא חייב את האישה לתרום בהוצאות הבית אפילו אם היא עשירה ולא שלל ממנה את הזכות לירושה.

מכן מתברר שחלקה של האישה יהיה בתור נכס ואור לאישה במקרה של אובדן המפרנס בעוד שחלקו של הגבר עלול לאזול לאור האחריות הכספית המוטלת על שכמו.

בצע כסף לרוצח (כופר)

ההלכה האיסלמית קבעה את כופר הנפש של האישה בחצי הכופר של הגבר במקרה של רצח בשגגה שאינו עולה לנקמה בלבד, בעוד שהשוותה בין הגבר לאישה במקרה של רצח בזדון.

האיסלאם קבע כופר הנפש של האישה בחצי כופר הנפש של הגבר במקרה של רצח בשגגה, וזה נובע ממדת הנזק שפוגע במשפחה של הגבר או האישה.

המשפחה אשר איבדה את המפרנס שלה והאחראי מבחינה כספית לכל המשפחה, אשר מנהל את ענייניה מאבדת את התנאים הקשורים לטיפול, הגנה ופרנסה, בנוסף לצד המוסרי הקשור לחמלה ורחמים, בעוד שהמשפחה אשר איבדה את האמא שלה מאבדת את הצד המוסרי והרגשי בלבד הקשור לאהבה, חמלה וטיפול של האם שהגברים אינם יכולים לספק.

יש לזכור כי הכסף של כופר הנפש אינו מחיר או ערך של האדם, אבל פיצוי משוער בלבד לנהרג כדי להקל עליו את המצוקה הרגשית והכלכלית שנגרמת למשפחה על ידי אובדן האב או האם שלהם.

זכות האישה לעבודה

אללה ישתבח שמו ויתעלה ברא את כל בני האדם ממין זכר ונקבה והשכין ביניהם אהבה וחמלה על מנת שישתפו פעולה בבניית היקום, אללה יתעלה העניק לזכרים את הכוח והסבלנות על מנת שיכול להתפרנס והעניק לאישה את כל הדברים ההכרחיים להיריון, לידה

והנקה, אללה יתעלה העניק לאישה את האהבה, חמלה ורחמים אשר עוזרים לה בטיפול בילדים, על פי הסגולות הייחודיות של הזכר והנקבה, הזכר יהי מסוגל לעבוד מחוץ לבית אולם המקום הטבעי לעבודת האישה הוא בבית.

ההלכה האיסלמית לא שללה מאישה את הזכות לעבוד במסגרת ההגבלות ששומרות על הכבוד שלה. האיסלאם מתיר לאישה לבצע באופן אישי החוזים העסקיים שלה ועסקות פיננסיות ללא הסכמתו של הבעל, ישנם תנאים קבועים אשר מארגנים את עבודת האישה:

1- העבודה של האישה מחוץ לבית צריכה שלא לפגוע בחובותיה ואחריותה כלפי הבעל והמשפחה שלה.

2- העבודה של האישה חייבת להיות עם נשים ורחוקה מהתערבות בסביבה גברית כדי לשמור על כבודה של האישה ומניעת את ההטרדה המינית והתעללות אחרות, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלומו אמר " שלא יתבודד אחד עם אישה כי השטן יהיה שותף" (צחיח בן חבאן).

הסופרת האנגלית לידי קוק אומרת

"גברים אוהבים ומעדיפים את הסביבה המעורבת. לכן, נשים חשקו בדבר שסותר לטבע שלה, וככל שגדלה ההתערבות בין הנשים לגברים גדל מספרם של הילדים הלא חוקיים בחברה, וזה נחשב לאסון גדול .

העבודה של האישה מחוץ לבית חייבת להיות מתאימה לאופי ומבנה הגוף של האישה, היא לא חייבת, לעבוד בתחום התעשייה הכבדה או בעבודות שעלולות לפגוע בכבוד של האישה כגון שתעבוד כעובדת ניקיון ברחובות.

השאלה הנשאלת כאן היא: למה עובדת האישה?

אם היא עובדת כדי לפרנס את עצמה, האיסלאם פיטר את האישה מחובה זו על ידי הטלת האחריות של פרנסת האישה מתחילת הלידה ועד מותה, לכן האישה לא נזקקה לעבוד. האיסלאם חייב את הגבר לכלכל ולפרנס את המשפחה שלו בעוד שפיטר את האישה מלשאת באחריות הזו, אפילו לאחר מותו של הבעל הבנים או קרובי המשפחה שלו הם אשר אחראים לפרנס את האלמנה שלו, ההלכה האיסלמית

העניקה לאישה את המעמד הזה עד כדי כך שתתפנה לטיפול בענייני הבית המוסלמי וטיפול בילדים שלה.

הגירושין זכותו הגבר ולא האישה

לפני הופעתו של האסלאם לא היו כללים לגירושין שהיה מזכותו של הבעל וכאשר הוא פוגע באשתו היה מגרש אותה וחוזר אליה כרצונו, לאחר הופעתו של האסלאם קבע כללים לגירושין כדי להגן על האישה ולשמור על הכבוד שלה, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב " פעמיים יוכרזו על אישה כמגורשת, ואז יוחלט אם להחזיק בה כדת וכדין, או לשלחה בתום לב. לא ניתנה לכם רשות ליטול מהן דבר מכל אשר נתתם להן, אלא אם כן יחששו השניים כי לא יוכלו לעמוד בחוקים אשר ציווה אללה. ואם חוששים אתם פן לא יוכלו השניים לעמוד בחוקים אשר ציווה אללה, לא יהיה על שניהם עוון אם תפדה האישה את עצמה" (סורת הפרה:229).

האיסלאם ראה בגירושין דבר שנוא, הנביא מוחמד עליו ברכה ושלום אמר "הגירושין הם הדבר הכשר השנוא ביותר" (אלמוסתדרק).

ההלכה האסלמית קראה לחפש פתרונות לבעיות המשפחתיות חוץ מהגירושין, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב "אם תחוש האישה כי נמאס לבעלה ממנה או פונה מעליה, אין עוון על שניהם אם יגיעו להסכמה ביניהם, כי ההסכמה טובה יותר. בכל נפש טבועה צרות-עין, ואולם אם תטיביו ותהיו יראים, הנה אללה מכיר את מעשיכם לפני ולפנים." (סורת הנשים:128).

השאלה הנשאלת כאן היא: למה הגירושין הוא זכותו של הבעל?

הגירושין הוא זכות טבעית והגיונית של הגבר משום שהוא אשר נושא באחריות לפרנס את אשתו ובני משפחתו ושלם את המוהר לאשתו והכין את בית המגורים שלהם, לכן, הוא חייב להעריך את המצב באופן רציונלי על מנת לשאת בהשלכות חמורות וההפסד הכספי והרגשי העצום של החלטה כזו, בנוסף שהגבר מסוגל יותר מהאישה בשליטה על הרגשות שלו בעת היריבים המשפחתיים.

ההלכה האיסלמית מתירה לאישה לבקש את הגירושין אם הבעל התמיד להתעולל בה הן באופן פיזי והן באופן מילולי או מסרב למלא את יצר המין שלה או חלה במחלה חמורה שעלולה לפגוע באישה, אז מגיע לה לנתק את הקשר המשפחתי על ידי "הח'ולע" אבל היא חייבת להחזיר לבעל את כספי המוהר שקיבלה. זה הוא דבר צודק מאוד כי הבעל הוא אשר שלם את המוהר ונשא על שכמו את נטל הנישואין.

סיכום

האסלאם הוא המסר הנצחי של אללה יתעלה, הוריד על הנביא מוחמד עליו ברכה ושלו, מרגע הראשונה של הופעת האיסלאם הכריז על העדפת האדם על פני כל היצורים האחרים, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב " האדרנו את כבודם של בני האדם, ונשאנו אותם על פני היבשה והים, ופרנסנו אותם במיטב הדברים, ונשאנו אותם על פני היבשה והים, ופרנסנו אותם במיטב הדברים, ורוממנו אותם מאוד מעל רבים מן היצורים שבראנו" (סורת המסע הלילי: 70).

אללה יתעלה הכריז לנו על עיקרון השוויון בין בני האדם מבחינת היצירה, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב " הוי מאמינים, היו יראים את ריבונכם אשר ברא אתכם מתוך נפש יחידה, וברא מתוכה בת-זוג, והפיץ משניהם אנשים ונשים לרוב, היו יראים את אללה אשר בשמו תבקשו זה מזה, ושמרו על חובתכם לקרובי המשפחה, כי אללה צופה בכם" (סורת הנשים: 1).

ההוראות של דת האיסלאם קראו לשוויון בין בני האדם ועשו את האישה שווה לגבר כמעט בכל דבר, אללה ישתבח שמו ויתעלה אמר בספרו הנשגב " המאמינים והמאמינות הם מגינים זה לזה, הם מצווים לנהוג בדרך ארץ ואוסרים את המגונה ומקיימים את התפילה ונותנים זכאת, ונשמעים לאללה ולשליחו, כל אלה, אללה ירחם עליהם. הן אללה אדיר וחכם" (סורת ההצהרה: 71).

בסופו של דבר, אנו יכולים לומר שהאישה בצל האיסלאם נהנית ממעמד טוב ונכבד.